

GA 655 transcriptions by Gabriël Oberholzer

Select Gospel ▼

A transcription of John in GA 655

Berlin Staatsbibliothek Graec. 4° 39

GA 655 ([Liste](#)) | [Images \(NTVMR\)](#) | [Back to homepage](#)

Pages: [255r](#) [255v](#) [256r](#) [256v](#) [257r](#) [257v](#) [258r](#) [258v](#) [259r](#) [259v](#) [260r](#) [260v](#) [261r](#) [261v](#) [262r](#) [262v](#) [263r](#) [263v](#) [264r](#) [264v](#) [265r](#) [265v](#) [266r](#) [266v](#) [267r](#) [267v](#) [268r](#) [268v](#) [269r](#) [269v](#) [270r](#) [270v](#) [271r](#) [271v](#) [272r](#) [272v](#) [273r](#) [273v](#) [274r](#) [274v](#) [275r](#) [275v](#) [276r](#) [276v](#) [277r](#) [277v](#) [178r](#) [278v](#) [279r](#) [279v](#) [280r](#) [280v](#) [281r](#) [281v](#) [282r](#) [282v](#) [283r](#) [283v](#) [284r](#) [284v](#) [285r](#) [285v](#) [286r](#) [286v](#) [287r](#) [287v](#) [288r](#) [288v](#) [289r](#) [289v](#) [290r](#) [290v](#) [291r](#) [291v](#) [292r](#) [292v](#) [293r](#) [293v](#) [294r](#) [294v](#) [295r](#) [295v](#) [296r](#) [296v](#) [297r](#) [297v](#) [298r](#) [298v](#) [299r](#) [299v](#) [300r](#) [300v](#) [301r](#) [301v](#) [302r](#) [302v](#) [303r](#) [303v](#) [304r](#) [304v](#) [305r](#) [305v](#) [306r](#) [306v](#) [307r](#) [307v](#) [308r](#) [308v](#) [309r](#) [309v](#) [310r](#) [310v](#) [311r](#) [311v](#) [312r](#) [312v](#) [213r](#) [313v](#) [314r](#) [314v](#) [315r](#) [315v](#) [316r](#) [316v](#) [317r](#) [317v](#)

Chapters:

Folio 255r [back to top](#)

ευαγγελιον κατα ιωαννην
: εν αρχη ην ο λογος και ο λογος ην
προς τον θν και θς ην ο λογος
ουτος ην εν αρχη προς τον θν
παντα δι αυτου εγενετο και χωρις
αυτου εγενετο { ουδεν / ουδε εν } ο γεγονεν
εν αυτω ζωη ην και η ζωη ην
το φως των ανων και το φως
εν τη σκοτια φαινει και η σκοτια
αυτο ου κατελαβεν
εγενετο ανος απεσταλμενος παρα θυ
ονομα αυτω ιωαννης ουτος ηλθεν
εις μαρτυριαν ινα μαρτυρηση
περι του φωτος ινα παντες πι
στευσωσι δι αυτου ουκ ην εκεινος
το φως αλλ ινα μαρτυρηση περι
του φωτος ην το φως το αληθινον

Folio 255v [back to top](#)

ο φωτιζει παντα ανον ερχομενον
εις τον κοσμον εν τω κοσμω ην
και ο κοσμος δι αυτου εγενετο και ο
κοσμος αυτον ουκ εγνω
εις τα ιδια ηλθεν και οι ιδιοι αυτον
ου παρελαβον οσοι δε ελαβον
αυτον εδωκεν αυτοις εξουσιαν
τεκνα θυ γενεσθαι τοις πιστευ
ουσιν εις το ονομα αυτου

οι ουκ εξ αιματων ουδε εκ θελη
ματος σαρκος ουδε εκ θεληματος
ανδρος αλλ εκ θυ εγεννηθησαν
και ο λογος σαρξ εγενετο και εσκη
νωσεν εν ημιν
και εθεασαμεθα την δοξαν αυτου
δοξαν ως μονογενους παρα πρς
πληρης χαριτος και αληθειας
ιωαννης μαρτυρει περι αυτου
και κεκραγε λεγων ουτος ην ον ειπον
ο οπισω μου ερχομενος εμπροσθεν
μου γεγονεν οτι πρωτος μου ην
και εκ του πληρωματος αυτου η
μεις παντες ελαβομεν και

Folio 256r [back to top](#)

χαριν αντι χαριτος οτι ο νομος
δια μωσεως εδοθη η χαρις
και η αληθεια δια ιω χυ εγενετο
θν ουδεις εωρακεν πωποτε
ο μονογενης υς ο ων εις τον κολπον
του πρς εκεινος εξηγησατο
και αυτη εστιν η μαρτυρια του ιω
οτε απεστειλαν οι ιουδαιοι εξ ιερο
σολυμων ιερεις και λευιτας
ινα ερωτησωσιν αυτον συ τις ει
και ωμολογησεν και ουκ ηρνησατο
και ωμολογησεν οτι ουκ ειμι εγω
ο χς και ηρωτησαν αυτον τι ουν
ηλιας ει συ και λεγει ουκ ειμι ο
προφητης ει συ και λεγει ουκ ειμι ου
ειπον ουν αυτω τις ει ινα αποκρισιν
δωμεν τοις πεμπασιν ημας τι
λεγεις περι σεαυτου
εφη εγω φωνη βοωντος εν τη ερημω
ευθυνατε την οδον κυ καθ ως
ειπεν ησαιας ο προφητης
και οι απεσταλμενοι ησαν εκ των
φαρισαιων και ηρωτησαν αυτον

Folio 256v [back to top](#)

και ειπον αυτω τι ουν βαπτιζεις ει συ
ουκ ει ο χς ουτε ηλιας ουτε ο προφητης
απεκριθη αυτοις ο ιωαννης λεγων
εγω βαπτιζω εν υδατι μεσος δε
υμων εστηκεν ον υμεις ουκ οιδατε
αυτος εστιν ο οπισω μου ερχομενος
ος εμπροσθεν μου γεγονεν ου εγω
ουκ ειμι αξιος ινα λυσω αυτου τον
ιμαντα του υποδηματος εκεινος
υμας βαπτισει εν πνι αγιω και πυρι
ταυτα εν βηθανια εγενετο περαν του

{ιονδανου / ιορδανου } οπου ην ιωαννης βα
πτιζων
τη επαυριον βλεπει ο ιωαννης τον ιν
ερχομενον προς αυτον και λεγει
ιδε ο αμνος του θυ ο {αιρον / αιρων } την
αμαρτιαν του κοσμου
ουτος εστι περι ου εγω ειπον οπισω μου
ερχεται ανηρ ος εμπροσθεν μου γε
γονεν οτι πρωτος μου ην καγω
ουκ ηδειν αυτον αλλ ινα φανερωθη
τω ηλ δια τουτο ηλθον εγω εν τω
υδατι βαπτιζων

Folio 257r [back to top](#)

και εμαρτυρησεν ιωαννης λεγων
οτι τεθεαμαι το πνα καταβαινων
ως περιστεραν εξ ουνου και εμεινεν
επ αυτον καγω ουκ ηδειν αυτον
αλλ ο πεμψας με βαπτιζειν εν υδατι
εκεινος μοι ειπεν εφ ον αν ιδης
το πνα καταβαινων και μενον
επ αυτον ουτος εστιν ο βαπτιζων
εν πνι αγιω καγω εορακα αυτον
και μεμαρτυρηκα οτι ουτος εστιν
ο υς του θυ
τη επαυριον παλιν εισηκει ο ιωαννης
και εκ των μαθητων αυτου δυο
και εμβλεψας τω ιυ περιπατουντι
λεγει ιδε ο αμνος του θυ και η
κουσαν αυτου οι δυο μαθηται λαλουν
τος και ηκολουθησαν τω ιυ
στραφεις δε ο ις και θεασαμενος
αυτους ακολουθουντας λεγει αυτοις
τι ζητειτε οι δε ειπον αυτω
ραββι ο λεγεται ερμηνευομενον
διδασκαλε που μενεις λεγει αυτοις
ερχεσθε και ιδετε ηλθον και ιδον

Folio 257v [back to top](#)

που μενει και παρ αυτω εμειναν
την ημεραν εκεινην ωρα ην
ως δεκατη ην ανδρεας ο αδελ
φος σιμωνος πετρου εις εκ των
δυο των ακουσαντων παρα ιωαν
νου και ακολουθησαντων αυτω
ευρισκει ουτος πρωτος τον αδελφον
τον ιδιον σιμωνα και λεγει αυτω
ευρηκαμεν τον μεσιαν ο εστι με
θερμηνευομενον χς και ηγαγεν
αυτον προς τον ιν εμβλεψας
αυτω ο ις ειπεν συ ει σιμων ο υιος
ιωνα συ κληθησθ κηφας ο ερ

μηνευεται πετρος
τη επαυριον ηθελησεν ο ις εξελθειν
εις την γαλιλαιαν και ευρισκει
φιλιππον και λεγει αυτω ακολου
θει μοι
ην δε ο φιλιππος απο βηθσαιδα
εκ της πολεως ανδρεου και πετρου
ευρισκει φιλιππος τον ναθαναηλ
και λεγει αυτω ον εγραψεν μωσης
εν τω νομω και οι προφηται

Folio 258r [back to top](#)

ευρηκαμεν ιν τον υν του ιωσηφ
τον απο ναζαρεθ και ειπεν αυτω
ναθαναηλ εκ ναζαρεθ δυνα
ται τι αγαθον ειναι λεγει αυτω φι
λιππος ερχου και ιδε ιδεν ο ις
τον ναθαναηλ ερχομενον προς
αυτον και λεγει περι αυτου ιδε αλη
θως ισραηλιτης εν ω δολος
ουκ εστιν λεγει αυτω ναθαναηλ
ποθεν με γινωσκεις απεκριθη
και ειπεν αυτω προ του σε φιλιππον
φωνησαι οντα υπο την συκην
ειδον σε απεκριθη ναθαναηλ και
λεγει αυτω ραββι συ ει ο υς του θυ
συ ει ο βασιλευς του ιηλ
απεκριθη και ειπεν αυτω οτι ειπον σοι
ειδον σε υποκατω της συκης
πιστευεις μειζω τουτων οψη
και λεγει αυτω αμην αμην λεγω
υμιν απαρτι οψεσθε τον ουνον
ανεωγοτα και τους αγγελους του θυ
αναβαινοντας και καταβαινοντας
επι τον υν του ανου

Folio 258v [back to top](#)

: και τη ημερα τη τριτη γαμος εγενετο
εν κανα της γαλιλαιας και ην
η μηρ του ιω εκει εκληθη δε και
ο ις και οι μαθηται αυτου εις τον γα
μον και υστερησαντος οινου λεγει
η μηρ του ιω προς αυτον οινον ου
κ εχουσιν λεγει αυτη ο ις τι εμοι
και σοι γυναι ουπω ηκει η ωρα μου
λεγει η μηρ αυτου τοις διακονοις
ο τι αν λεγει υμιν ποιησατε ησαν
δε εκει υδριαι λιθιναι εξ κειμεναι
κατα τον καθαρισμον των ιουδαιων
χωρουσαι ανα μετρητας δυο η τρεις
λεγει αυτοις ο ις γεμισατε τας υ
δριας υδατος και εγεμισαν αυτας

εως ανω και λεγει αυτοις αντλη
σατε νυν και φερετε τω αρχιτρι
κλινω και ηνεγκαν
ως δε εγευσατο ο αρχιτρικλινος το
υδωρ οινον γεγεννημενον και ου
κ ηδει ποθεν εστιν οι δε διακονοι
ηδεσαν οι ηντληκοτες το υδωρ
φωνει τον νυμφιον ο αρχιτρι

Folio 259r [back to top](#)

κλινος και λεγει αυτω πας ανος
πρωτον τον {ταλον /καλον} οινον τιθησιν
και οταν μεθυσθωσι τοτε τον
ελασσω ταυτην εποιησεν την
αρχην των σημειων ο ις εν κανα
της γαλιλαιας και εφανερωσεν
την δοξαν αυτου και επιστευσαν
εις αυτον οι μαθηται αυτου
μετα τουτο κατεβη εις καπερναουμ
αυτος και η μηρ αυτου και οι αδελ
φοι αυτου και οι μαθηται αυτου
και εκει εμειναν ου πολλας ημερας
και εγγυς ην το πασχα των ιουδαιων
και ανεβη εις ιεροσολυμα ο ις
και ευρεν εν τω ιερω τους πωλουντας
βοας και προβατα και περιστερας
και τους κερματιστας καθη
μενους και ποιησας φραγγελιον
εκ σχοιניων παντας εξεβαλεν
εκ του ιερου τα τε προβατα και
τους βοας και των κολλυβιστων
εξεχεεν το κερμα και τας τρα
πεζας ανεστρεψε και τοις

Folio 259v [back to top](#)

τας περιστερας πωλουσιν ειπεν
αρατε ταυτα εντευθεν μη ποιειτε
τον {κ /οικον} του πρς μου οικον εμποριου
εμνησθησαν δε οι μαθηται αυτου
οτι γεγραμμενον εστιν ο ζηλος
του οικου σου καταφαγεται με
{απεκρησαν /απεκριθησαν} ουν οι ιουδαιοι και
ειπον αυτω τι {σημειον /σημειον} δεικνυεις
ημιν οτι ταυτα ποιεις
απεκριθη ο ις και ειπεν {αυτω /αυτοις}
λυσατε τον ναον τουτον και εν
τρισιν ημεραις εγερω αυτον
ειπον ουν οι ιουδαιοι τεσσαρακοντα
και εξ ετεσιν ωκοδομηθη ο ναος
ουτος και συ εν τρισιν ημεραις
εγερεις αυτον εκεινος δε ελεγεν
περι του ναου του σωματος αυτου

οτε ουν ηγερθη εκ νεκρων εμνησ
θησαν οι μαθηται αυτου οτι τουτο
ελεγεν και επιστευσαν τη γραφη
και τω λογω ω ειπεν ο ις
ως δε ην εν τοις ιεροσολυμοις
εν τω πασχα εν τη εορτη πολλοι

Folio 260r [back to top](#)

επιστευσαν εις το ονομα αυτου θεω
ρουντες αυτου τα σημεια α { πε / εποιει }
αυτος δε ο ις ουκ επιστευσεν εαυτον
αυτοις δια το αυτον γινωσκειν
παντας και οτι ου χρειαν ειχεν
ινα τις μαρτυρηση περι του ανου
αυτος γαρ εγινωσκεν τι ην εν τω
ανω
: ην δε ανος εκ των φαρισαιων
νικοδημος ονομα αυτω αρχων
των ιουδαιων ουτος ηλθεν
προς τον ιν νυκτος και ειπεν αυτω
ραββι οιδαμεν οτι απο θυ ελη
λυθας διδασκαλος ουδεις γαρ
τοιαυτα σημεια { δυνατε / δυναται } ποιειν
α συ ποιεις εαν μη η θς μετ αυτου
απεκριθη ο ις και ειπεν αυτω
αμην αμην λεγω σοι εαν μη τις
γεννηθη ανωθεν ου δυναται
ιδειν την βασιλειαν του θυ
λεγει προς αυτον ο νικοδημος
πως δυναται ανος γεννηθηναι
γερων ων μη δυναται εις την

Folio 260v [back to top](#)

κοιλιαν της μρς αυτου δευτερον
εισελθειν και γεννηθηναι
απεκριθη ις και ειπεν αυτω αμην
αμην λεγω σοι εαν μη τις γεν
νηθη εξ υδατος και πνς ου δυ
νατε εισελθειν εις την βασιλειαν
του θυ το γεγεννημενον εκ της
σαρκος σαρξ εστιν και το γεγεν
νημενον εκ του πνς πνα εστιν
μη θαυμασης οτι ειπον σοι δει
υμας γεννηθηναι ανωθεν
το πνα οπου θελει πνει και την
φωνην αυτου ακουεις αλλ ου
κ οιδας ποθεν ερχεται και που
υπαγει ουτως εστι πας ο γεγεν
νημενος εκ του πνς
απεκριθη νικοδημος και ειπεν
αυτω πως δυναται ταυτα γενεσθαι
απεκριθη ις και ειπεν αυτω συ ει ο

διδασκαλος του ηλ και ταυτα
ου γινωσκεις αμην αμην λεγω σοι
οτι ο οιδαμεν λαλουμεν και ο
εορακαμεν μαρτυρουμεν και την

Folio 261r [back to top](#)

μαρτυριαν ημων ου {λαμβανεται /λαμβάνετε }
ει τα επιγεια ειπον υμιν και ουκ {απι
στευετε /επι
στευετε } πως εαν ειπω υμιν τα
επουρανια πιστευσητε
και ουδεις αναβεβηκεν εις τον ουνον
ει μη ο εκ του ουνου καταβας ο υς
του ανου ο ων εν τω ουνω και καθ ως
μωσης υψωσεν τον οφιν εν τη ερημω
ουτως υψωθιναι δει τον υν του ανου
ινα πας ο πιστευων εις αυτον μη
αποληται αλλ {εχει /εχη } ζων αιωνιον
ουτως γαρ ηγαπησεν ο θς τον κοσμον
ωστε τον υν αυτου τον μονογενη εδωκεν
ινα πας ο πιστευων εις αυτον
μη αποληται αλλ {εχει /εχη } ζων αιωνιον
ου γαρ απεστειλεν ο θς τον υν αυτου
εις τον κοσμον ινα κρινη τον κοσμον
αλλ ινα σωθη ο κοσμος δι αυτου
ο πιστευων εις αυτον ου κρινεται ο δε
μη πιστευων ηδη κρινεται οτι
μη πεπιστευκεν εις το ονομα του μονο
γενους υυ του θυ αυτη δε εστιν η
κρισις οτι το φως εληλυθεν εις τον

Folio 261v [back to top](#)

κοσμον και ηγαπησαν οι ανοι μαλ
λον το σκοτος η το φως ην γαρ
πονηρα αυτων τα εργα
πας γαρ ο φανλα πρασων μσει
το φως και ουκ ερχεται προς το
φως ινα μη ελεγχθη τα εργα
αυτου ο δε ποιων την αληθειαν
ερχεται προς το φως ινα φανε
ρωθη αυτου τα εργα οτι εν τω
θω εστιν ειργασμενα
μετα ταυτα ηλθεν ο ις και οι μα
θηται αυτου εις την ιουδαιαν γην
και εκει διετριβεν μετ αυτων
και εβαπτιζεν
ην δε και ιω βαπτιζων εν αιωνων
εγγυς του σαλειμ οτι υδατα πολ
λα ην εκει και παρεγινοντο και
εβαπτιζοντο
ουπω γαρ ην βεβλημενος εις φυ
λακην ο ιωαννης

εγενετο ουν ζητησις εκ των μαθητων
ιωαννου μετα ιουδαιου περι κα
θαρισμου και ηλθον προς τον

Folio 262r [back to top](#)

ιωαννην και ειπον αυτω ραββι
ος ην μετα σου περαν του ιορδανου
ω συ μεμαρτυρηκας ιδε ουτος
βαπτίζει και παντες ερχονται
προς αυτον
απεκριθη ιωαννης και ειπεν ου
δυναται ανος λαμβανειν ουδεν
εαν μη η δεδομενον αυτω εκ του
ουνου
αυτοι υμεις μαρτυρειτε οτι ειπον
ουκ ειμι εγω ο χς αλλ οτι απεσταλ
μενος ειμι εμπροσθεν εκεινου
ο εχων την νυμφην νυμφιος εστιν
ο δε φιλος του νυμφιου ο εστικως
και ακουων αυτου χαρα χαιρει δια
την φωνην του νυμφιου αυτη
ουν η χαρα η εμη πεπληρωται
εκεινον δε αυξανειν εμε δε ελα
τουςθαι ο ανωθεν ερχομενος
επανω παντων εστιν ο ων εκ της
γης εκ της γης εστιν και εκ της
γης λαλει ο εκ του ουνου ερχομενος
επανω παντων εστιν και ο εορακεν

Folio 262v [back to top](#)

και ηκουσεν τουτο μαρτυρει και
την μαρτυριαν αυτου ουδεις
λαμβάνει ο λαβων αυτου την
μαρτυριαν εσφραγισεν οτι ο θς
αληθης εστιν
ον γαρ απεστειλεν ο θς τα ρηματα
του θυ λαλει ου γαρ εκ μετρου δι
δωσιν ο θς το πνα
ο πηρ αγαπα τον υν και παντα δε
δωκεν εν τη χειρι αυτου
ο πιστευων εις τον υν εχει ζωην αιω
νιον ο δε απειθων τω υω ου
κ οψεται ζωην αλλ η οργη του θυ
μενει επ αυτον
: ως ουν εγνων ο κς οτι ηκουσαν οι φα
ρισαιοι οτι ις πλειονας μαθητας
ποιει και βαπτίζει η ιωαννης
καιτοιγε ις αυτος ουκ εβαπτιζεν
αλλ οι μαθηται αυτου
αφηκεν την ιουδαιαν και απηλθεν
εις την γαλιλαιαν

εδει δε αυτον διερχεσθαι δια της
σαμαρειας ερχεται ουν ο ις

Folio 263r [back to top](#)

εις πολιν της {σαμαρειας/σαμαριας} λεγομενην
συχαρ πλησιον του χωριου ο εδωκεν
ιακωβ ιωσηφ τω υιω αυτου
ην δε εκει πηγη του ιακωβ ο δε ις
κεκοπιακως εκ της οδοιποριας
εκαθεζετο ουτως επι τη πηγη
ωρα ην ωσει εκτη ερχεται γυνη
εκ της σαμαρειας αντλησαι υδωρ
λεγει αυτη ο ις δος μοι πειν οι γαρ
μαθηται αυτου απεληλυθεισαν
εις την πολιν ινα τροφας αγορα
σωσιν λεγει ουν αυτω η γυνη η
σαμαρειτις πως συ ιουδαιος
ων παρ εμου πειν αιτεις ουσης
γυναικος σαμαρειτιδος ου γαρ
συγχρωνται ιουδαιοι σαμαρειταις
απεκριθη ις και ειπεν αυτη ει ηδεις
την δωρεαν του θυ και τις εστιν
ο λεγων σοι δος μοι πειν συ αν η
τησας αυτον και εδωκεν {σοι/αν} σοι
υδωρ ζων λεγει αυτω η γυνη
κε ουτε αντλημα εχεις και το
φρεαρ εστιν βαθυ ποθεν ουν εχεις

Folio 263v [back to top](#)

το υδωρ το ζων μη συ μειζων ει
του πρς ημων ιακωβ ος εδωκεν
ημιν το φρεαρ και αυτος εξ αυτου
επιεν και οι υιοι αυτου και τα θρεμ
ματα αυτου
απεκριθη ις και ειπεν αυτη πας ο
πινων εκ του υδατος τουτου διψησει
παλιν ος δ αν πη εκ του υδατος
ου εγω δωσω αυτω ου μη διψηση
εις τον αιωνα αλλα το υδωρ {q/o}
δωσω αυτω γενησεται εν αυτω
πηγη υδατος αλλομενου εις
ζων αιωνιον λεγει προς αυτον
η γυνη κε δος μοι τουτο το υδωρ
ινα μη διψω μηδε ερχωμαι
ενθαδε αντλειν
λεγει αυτη ο ις υπαγε φωνησον τον
ανδρα σου και ελθε ενθαδε
απεκριθη η γυνη και ειπεν αυτω
ουκ εχω ανδρα λεγει αυτη ο ις
καλως ειπας οτι ανδρα ουκ εχω
πεντε γαρ ανδρας εσχες και νυν
ον εχεις ουκ εστιν σου ανηρ τουτο

αληθες ειρηκας λεγει αυτω η γυνη
κε θεωρω οτι προφητης ει συ οι
 πρες ημων εν τω ορει τουτο προσε
 κυνησαν και υμεις λεγετε οτι εν ιε
 ροσολοιμοις εστιν ο τοπος οπου
 δει προσκυνειν λεγει αυτη ο ις
 γυναι πιστευσον μοι οτι ερχεται
 ωρα οτε ουτε εν τω ορει τουτω
 ουτε εν ιεροσολυμοις {προσκυνη
 σεται /προσκυνη
 σετε } τω πρι ημεις προσκυνουμεν
 ο οιδαμεν οτι η σωτηρια εκ των
 ιουδαιων εστιν αλλ ερχεται ωρα
 και νυν εστιν οτε οι αληθινοι προσ
κυνηται προσκυνησουσι τω πρι
 εν πνι και αληθεια και γαρ ο πηρ
 τοιουτους ζητει τους προσκυνουντας
 αυτον εν πνι και αληθεια δει
 προσκυνειν
 λεγει αυτω η γυνη οιδα οτι μεσιας
 ερχεται ο λεγομενος χς οταν
 ελθη εκεινος αναγγελοι ημιν παντα
 λεγει αυτη ο ις εγω ειμι ο λαλων σοι
 και επι τουτω ηλθον οι μαθηται αυτου

και εθαυμασαν οτι μετα γυναικος
 ελαλει ουδεις μεντοι ειπεν τι
 ζητεις η τι λαλεις μετ αυτης
 αφηκεν ουν την υδριαν αυτης η γυνη
 και απηλθεν εις την πολιν και
 λεγει τοις ανοις δευτε ιδετε ανον
 ος ειπεν μοι παντα οσα εποιησα
 μητι ουτος εστιν ο χς εξηλθον εκ
 της πολεως και ηρχοντο προς
 αυτον εν δε τω μεταξυ ηρωτων
 αυτον οι μαθηται λεγοντες ραββι
 φαγε ο δε ειπεν αυτοις εγω βρωσιν
 εχω φαγειν ην υμεις ουκ οιδατε
 ελεγον ουν οι μαθηται προς αλληλους
 μη τις ηνεγκεν αυτω φαγειν
 λεγει αυτοις ο ις εμον βρωμα εστιν
 ινα ποιω το θελημα του πεμψαν
 τος με και τελειωσω αυτου το
 εργον ουχ υμεις λεγετε οτι τετρα
 μηνος εστιν και ο θερισμος ερ
 χεται ιδου λεγω υμιν επαρατε
 τους οφθαλμους υμων και θεα
 σασθε τας χωρας οτι λευκαι εισι

προς θερισμον ηδη και ο θεριζων
 μισθον λαμβανει και συναγει καρπον
 εις ζωην αιωνιον ινα και ο σπειρων
 ομου χαιρη και ο θεριζων
 εν γαρ τουτω ο λογος εστιν ο αληθινος
 οτι αλλος εστιν ο σπειρων και αλ
 λος ο θεριζων εγω απεστειλα
 υμας θεριζειν ο ουχ υμεις κεκο
 πακατε αλλοι κεκοπιακασι
 και υμεις εις τον κοπον αυτων εισε
 ληλυθατε εκ δε της πολεως
 εκεινης πολλοι επιστευσαν εις
 αυτον των σαμαρειτων δια τον
 λογον της γυναικος μαρτυρουσης
 οτι ειπεν μοι παντα οσα εποιησα
 ως ουν ηλθον προς αυτον οι σαμαρειται
 ηρωτων αυτον μειναι παρ αυτοις
 και εμεινεν εκει δυο ημερας
 και πολλω πλειους επιστευσαν
 δια τον λογον αυτου τη τε γυναικι
 ελεγον οτι ουκ ετι δια την σην
 λαλιαν πιστευομεν αυτοι γαρ ακη
 κοαμεν και οιδαμεν οτι ουτος εστιν

αληθως ο σηρ του κοσμου ο χς
 μετα δε τας δυο ημερας εξηλθεν
 εκειθεν και απηλθεν εις την
 γαλιλαιαν αυτος γαρ ις εμαρτυρησεν οτι
 προφητης εν τη ιδια πατριδι
 τιμην ουκ εχει
 οτε ουν ηλθεν εις την γαλιλαιαν
 εδεξαντο αυτον οι γαλιλαιοι
 παντα εορακοτες α εποιησεν
 εν ιεροσολυμοις εν τη εορτη
 και αυτοι γαρ ηλθον εις την εορτην
 ηλθεν ουν παλιν {[omission]/ο } ις εις την {γαλ /κανα }
 της γαλιλαιας οπου εποιησεν
 το υδωρ οινον
 και ην τις βασιλικος ου ο υς η
 σθενει εν καπερναουμ ουτος α
 κουσας οτι ις ηκει εκ της ιουδαιας
 εις την γαλιλαιαν απηλθεν
 προς αυτον και ηρωτα αυτον
 ινα καταβη και ιασηται αυτου
 τον υν εμελλε γαρ αποθνησκειν
 ειπεν ουν ο ις προς αυτον εαν μη

σημεια και τερατα ιδητε ου μη
πιστευσητε λεγει προς αυτον ο
βασιλικος κε καταβηθι πριν
αποθανειν το παιδιον μου ____
λεγει αυτω ο ις πορευου ο υς σου ζη
και επιστευσεν ο ανος τω λογω
ω ειπεν αυτω ο ις και επορευετο
ηδη δε αυτου καταβαινοντος οι δου
λοι αυτου απηντησαν αυτω και
απηγγειλαν λεγοντες οτι ο παις
σου ζη επυθετο ουν παρ αυτων
την ωραν εν η κομψοτερον εσχεν
και ειπον αυτω οτι χθες ωραν
εβδομην αφηκεν αυτον ο πυρετος
εγνω ουν ο πηρ οτι εν εκεινη τη ωρα
εν η ειπεν αυτω ο ις οτι ο υς σου ζη
και επιστευσεν αυτος και η οικια
αυτου ολη τουτο παλιν δευτερον
σημειον εποιησεν ο ις ελθων εκ της
ιουδαιας εις την γαλιλαιαν
: μετα δε ταυτα ην εορτη των ιουδαιων
και ανεβη ο ις εις ιεροσολυμα
εστιν δε εν τοις ιεροσολυμοις επι τη

Folio 266v [back to top](#)

προβατικη κολυμβηθρα η επι
λεγομενη εβραιστι { βηθεσδα / βηθεσθα }
πεντε στοας εχουσα εν ταυταις
κατεκειτο πληθος πολυ των
ασθενουντων τυφλων χωλων
ξηρων εκδεχομενων την του
υδατος κινησιν
αγγελος γαρ κατα καιρον κατε
βαινεν εν τη κολυμβηθρα και ε
ταρασσετο το υδωρ ο ουν πρωτος
εμβας μετα την ταραχην του υ
δατος υγιης εγινετο ω δηποτε
κατειχετο νοσηματι
ην δε τις ανος εκει τριακοντα και ο
κτω ετη εχων εν τη ασθeneia
τουτον ιδων ο ις κατακειμενον
και γνους οτι πολυν ηδη χρονον
εχει λεγει αυτω θελεις υγιης γε
νεσθαι απεκριθη αυτω ο ασθενων
ναι κε ανον δε ουκ εχω ινα οταν
ταραχθη το υδωρ βαλη με εις την
κολυμβηθραν εν ω δε ερχομαι
εγω αλλος προ εμου καταβαινει

Folio 267r [back to top](#)

λεγει αυτω ο ις εγειρε αρον τον κρα

βαπτον σου και περιπατει και
ευθεως εγενετο υγιης ο ανος
και ηρεν τον κραβαπτον αυτου
και περι επατει ην δε σαββατον
εν εκεινη τη ημερα ελεγον ουν οι
ιουδαιοι τω τεθεραπευμενω
σαββατον εστιν και ουκ εξεστιν σοι
αραι τον κραβαπτον
απεκριθη αυτοις ο ποιησας με υγιη
εκεινος μοι ειπεν αρων τον κραβ
βατον σου και περιπατει ηρω
τησαν ουν αυτον τις εστιν ο ανος
ο ειπων σοι αρων τον κραβαπτον σου
και περιπατει {ηρωτησαν ουν αυτον /~~[deletion]~~}
ο δε ιαθεις ουκ ηδει τις εστιν
ο γαρ ις εξενευσεν οχλου οντος
εν τω τοπω
μετα ταυτα ευρισκει αυτον ο ις εν τω
ιερω και ειπεν αυτω ιδε υγιης
γεγονας μηκετι αμαρτανε ινα μη
χειρον σοι τι γενηται
απηλθεν ο ανος και ανηγγειλεν τοις

Folio 267v [back to top](#)

ιουδαιοις οτι ις εστιν ο ποιησας
αυτον υγιη και δια τουτο εδιωκον
τον ιν οι ιουδαιοι και εξητουν
αυτον αποκτειναι οτι ταυτα
εποιει εν σαββατω τα ιαματα
ο δε ις απεκρινατο αυτοις ο πηρ
μου εως αρτι εργαζεται καγω
εργαζομαι δια τουτο ουν μαλλον
εξητουν αυτον οι ιουδαιοι απο
κτειναι οτι ου μονον ελοιεν το
σαββατον αλλα και πρα ιδιον
ελεγεν τον θν ισον εαυτον ποιων
τω θω απεκρινατο ουν ο ις και
ειπεν αυτοις αμην αμην λεγω
υμην ου δυναται ο υς ποιειν αφ ε
αυτου ουδεν εαν μη τι βλεπη τον
πρα ποιουντα α γαρ εκεινος ποιη
ταυτα και ο υς ομοιως ποιει ο γαρ
πηρ φιλει τον υν και παντα δει
κνυσιν αυτω α αυτος ποιει και
μειζονα τουτων δειξει αυτω εργα
ινα υμεις θαυμαζητε ωσπερ γαρ
ο πηρ εγειρει τους νεκρους και

Folio 268r [back to top](#)

ζωοποιει ουτως και ο υς ους θελει
ζωοποιει ουδε γαρ ο πηρ κρινει
ουδεν αλλα την κρισιν πασαν

δεδωκεν τω υω ινα παντες
τιμωσι τον υν καθ ως τιμωσι
τον προ ο μη τιμων τον υν ου
τιμα τον προ τον πεμφαντα αυτον
αμην αμην λεγω υμιν οτι ο τον
λογον μου ακουων και πιστευων
τω πεμφαντι με εχει ζωην αιω
νιον και εις κρισιν ουκ ερχεται
αλλα μεταβεβηκεν εκ του θα
νατου εις την ζωην
αμην αμην λεγω υμιν οτι ερχεται
ωρα και νυν εστιν οτε οι νεκροι
ακουσονται της φωνης του υυ
του θυ και οι ακουσαντες ζησονται
ωσπερ γαρ ο προ εχει ζωην εν εαυτω
ουτως εδωκεν και τω υω ζωην
εχειν εν εαυτω και εξουσιαν ε
δωκεν αυτω και κρισιν ποιειν
οτι υς ανου εστιν μη {θαυμάζετε /θαυμάζεται }
τουτο οτι ερχεται ωρα εν η παντες

Folio 268v [back to top](#)

οι εν τοις μνημειοις ακουσονται
της φωνης αυτου και {εκ ακο /εκπορευσονται }
οι τα αγαθα ποιησαντες εις ανα
στασιν ζωης οι δε τα φανυλα
πραξαντες εις αναστασιν κρι
σεως
ου δυναμαι εγω ποιειν απ εμαυτου
ουδεν καθ ως ακουω κρινω
και η κρισης η εμη δικαια εστιν
οτι ου ζητω το θελημα το εμον
αλλα το θελημα του πεμφαντος
τος με προς
εαν εγω μαρτυρω περι εμαυτου
η μαρτυρια μου ουκ εστιν αληθης
αλλος εστιν ο μαρτυρων περι
εμου και οιδα οτι αληθης εστιν
η μαρτυρια ην μαρτυρει περι
εμου υμεις απεσταλκατε προς
ιωαννην και μεμαρτυρηκεν
τη αληθεια εγω δε ου παρα
ανου την μαρτυριαν λαμβανω
αλλα ταυτα λεγω ινα υμεις σω
θητε εκεινος ην ο λυχνος

Folio 269r [back to top](#)

ο καιομενος και φαινων υμεις δε
ηθελησατε αγαλλιασθηναι προς
ωραν εν τω φωτι αυτου εγω δε
εχω την μαρτυριαν μειζω του
ιωαννου τα γαρ εργα α εδωκεν μοι

ο πηρ ινα τελειωσω αυτα αυτα
τα εργα α εγω ποιω μαρτυρει
περι εμου οτι ο πηρ με απεσταλκεν
και ο πεμψας με πηρ αυτος με
μαρτυρηκε περι εμου
ουτε φωνην αυτου ακηκοατε πω
ποτε ουτε ειδος αυτου εορακατε
και τον λογον αυτου ουκ εχετε με
νοντα εν υμιν οτι ον απεστειλεν
εκεινος τουτω υμεις ου πιστευετε
ερευνατε τας γραφας οτι υμεις
δοκειτε εν αυταις ζωην αιω
νιον εχειν και εκειναι εισιν αι μαρ
τυρουςαι περι εμου και ου θελετε
ελθειν προς με ινα ζωην εχητε
δοξαν παρα ανων ου λαμβανω
αλλ εγνωκα υμας οτι την αγαπην
του θυ ουκ εχετε εν εαυτοις

Folio 269v [back to top](#)

εγω εληλυθα εν τω ονοματι του
προς μου και ου λαμβανετε με ε
αν αλλος ελθη εν τω ονοματι τω
ιδιω εκεινον ληψεσθε
πως δυνασθε υμεις πιστευσαι δο
ξαν παραλ αλληλων λαμβανοντες
και την δοξαν την παρα του μονου
θυ ου ζητειτε μη δοκειτε οτι
εγω κατηγορησω υμων προς τον
πρα εστιν ο κατηγορων υμων
μωσης εις ον υμεις ηλπικατε
ει γαρ επιστευετε μωσει επιστευ
ετε αν εμοι περι γαρ εμου εκεινος
εγραψεν ει δε τοις εκεινου γραμ
μασιν ου πιστευετε πως τοις
εμοις ρημασι πιστευσετε
: μετα ταυτα απηλθεν ο ις περαν
της θαλασσης της γαλιλαιας
και της τιβεριαδος και ηκο
λουθει αυτω οχλος πολυς
οτι εωρων αυτου τα σημεια α
εποιει επι των ασθενουντων
ανηλθεν δε εις το ορος ο ις και εκει

Folio 270r [back to top](#)

εκαθητο μετα των μαθητων αυτου
ην δε εγγυς το πασχα η εορτη των
ιουδαιων
επαρας ουν ο ις τους οφθαλμους
και θεασαμενος οτι πολυς οχλος
ερχεται προς αυτον λεγει προς τον
φιλιππον ποθεν αγορασομεν

αρτους ινα φαγωσιν ουτοι τουτο
δε ελεγε πειραζων αυτον αυτος
γαρ ηδει τι εμελλε ποιειν
πεκριθη αυτω ο φιλιππος δια
κοσιων δηναριων αρτοι ουκ αρ
κουσιν αυτοις ινα εκαστος αυτων
βραχυ τι λαβη λεγει αυτω εις
εκ των μαθητων αυτου ανδρεας
ο αδελφος σιμωνος πετρου
εστι παιδαριον εν ωδε ο εχει πεντε
αρτους κριθινους και δυο οψαρια
αλλα ταυτα τι εστιν εις τοσουτους
ειπεν δε ο ις ποιησατε τους ανους
αναπεσειν ην δε {χωρτος /χορτος } πολυς
εν τω τοπω ανεπεσαν ουν οι ανδρες
τον αριθμον ωσει πεντακισχιλιοι

Folio 270v [back to top](#)

ελαβεν δε τους αρτους ο ις και ευχα
ριστησας διεδωκεν τοις μαθηταις
οι δε μαθηται τοις ανακειμενοις
ομοιως και εκ των οψαριων οσον
ηθελον ως δε ενεπλησθησαν
λεγει τοις μαθηταις αυτου συνα
γαγετε τα περισσευσαντα κλα
σματα ινα μη τι αποληται
συνηγαγον ουν και εγεμισαν δωδεκα
κοφινους κλασμάτων εκ των
πεντε αρτων των κριθινων
α επερισσευσε τοις βεβρωκοσιν
οι ουν ανοι ιδοντες ο εποιησεν σημειον
ο ις ελεγον οτι ουτος εστιν αληθως ο
προφητης ο ερχομενος εις τον κοσμον
ις ουν γνους οτι μελλουσιν ερ
χεσθαι και αρπαζειν αυτον ινα
ποιησωσιν αυτον βασιλεα ανε
χωρησεν παλιν εις το ορος αυτος
μονος
ως δε οψια εγενετο κατεβησαν οι
μαθηται αυτου επι την θαλασσαν
και εμβαντες εις το πλοιον ηρχοντο

Folio 271r [back to top](#)

περαν της θαλασσης εις καπερναουμ
και σκοτια ηδη {εγεχονη /εγεχονει } και ουκ ελη
λυθει προς αυτους ο ις η τε θαλασσα
ανεμου μεγαλου πνεοντος διηγηρετο
ληλακοτες ουν ως σταδιους εικοσι
πεντε η τριακοντα θεωρουσι
τον ιν περιπατουντα επι της
θαλασσης και εγγυς του πλοιου
γινομενον και εφοβηθησαν ο δε

λεγει αυτοις εγω ειμι μη φοβεισθε
ηθελον ουν λαβειν αυτον εις το πλοιον
και ευθεως το πλοιον εγενετο
επι της γης εις ην υπηγον
τη επαυριον ο οχλος ο εστηκως περαν
της θαλασσης ιδων οτι πλοιαριον
αλλο ουκ ην εκει ει μη εν εκεινο
εις ο ενεβησαν οι μαθηται αυτου
και οτι ου συνηλθεν τοις μαθηταις
αυτου ο ις εις το πλοιαριον αλλα
μονοι οι μαθηται αυτου απηλθον
αλλα δε ηλθε πλοιαρια εκ τιβερια
δος εγγυς του τοπου οπου εφαγον
τον αρτον ευχαριστησαντος του κυ

Folio 271v [back to top](#)

οτε ουν ειδεν ο {οσχλος /οχλος } οτι ις ουκ εστιν
εκει ουδε οι μαθηται αυτου ενε
βησαν αυτοι εις τα πλοια και ηλ
θον εις καπερναουμ {περαν της /[deletion]}
{θαλασσης /[deletion]} και ευροντες αυτον
περαν της θαλασσης ειπον αυτω
ραββι ποτε ωδε γεγονας
απεκριθη ο ις και ειπεν αμην
αμην λεγω υμιν ζητειτε με
ουχ οτι ιδετε σημεια αλλ οτι
εφαγετε εκ των αρτων και εχορ
τασθητε
εργαζεσθε μη την βρωσιν την
απολλυμενην αλλα την βρω
σιν την μενουσαν εις ζωην
αιωνιον ην ο υς του ανου υμιν
δωσει τουτο γαρ ο πηρ εσφρα
γισεν ο θς ειπον ουν προς αυτον
τι ποιωμεν ινα εργαζωμεθα
τα εργα του θυ απεκριθη ις
και ειπεν αυτοις τουτο εστιν το
εργον του θυ ινα πιστευσητε
ες ον απεστειλεν εκεινος

Folio 272r [back to top](#)

ειπον ουν αυτω τι ουν ποιεις {συ /[deletion]}
σημειον ινα ιδωμεν και πιστευ
σωμεν σοι τι εργαζη
οι προς ημων το μαννα εφαγον
εν τη ερημω καθ ως εστιν γεγραμ
μενον αρτον εκ του ουνου εδωκεν
αυτοις φαγειν
ειπεν ουν αυτοις ο ις αμην αμην
λεγω υμιν ου μωσης δεδωκεν
υμιν τον αρτον εκ του ουνου αλλ ο
πηρ μου διδωσιν υμιν τον αρτον

εκ του ουνου τον αληθινον ο γαρ
αρτος του θυ εστιν ο καταβαινων
εκ του ουνου και ζων διδους
τω κοσμω ειπον ουν προς αυτον
κε παντοτε δος ημιν τον αρτον
τουτον ειπε δε αυτοις ο ις εγω
ειμι ο αρτος της ζωης ο ερχο
μενος προς με ου μη πειναση
και ο πιστευων εις εμε ου μη δι
ψηση πωποτε αλλ ειπον υμιν
οτι και εορακατε με και ου πι
στευετε παν ο διδωσι μοι ο πηρ

Folio 272v [back to top](#)

προς εμε ηξει και τον ερχομενον
προς με ου μη {εκβαλω /εκβαλλω} εξω
οτι κατα καταβεβηκα εκ του ουνου
ουχ ινα ποιω το θελημα το εμον
αλλα το θελημα του πεμψαντος με
τουτο δε εστιν το θελημα του πεμ
ψαντος με προς ινα παν ο δεδωκε
μοι μη απολεσω εξ αυτου αλλα
αναστησω αυτον τη εσχατη ημερα
τουτο δε εστιν το θελημα του πεμψαν
τος με ινα πας ο θεωρων τον υν
και πιστευων εις αυτον εχη ζων
αιωνιον και αναστησω αυτον εγω
τη εσχατη ημερα
εγογγυζον ουν οι ιουδαιοι περι αυτου
οτι ειπεν εγω ειμι ο αρτος ο καταβας
εκ του ουνου και ελεγον ουχ ουτος
εστιν ις ο υς ιωσηφ ου {υμεις /ημεις} οιδα
μεν τον προ και την μορα πως ουν
λεγει ουτος οτι εκ του ουνου καταβε
βηκα
απεκριθη ουν ο ις και ειπεν αυτοις
μη γογγυζεται μετ αλληλων ουδεις

Folio 273r [back to top](#)

δυναται ελθειν προς εμε εαν μη
ο πηρ πεμψας με ελκυση αυτον
και εγω αναστησω αυτον εν τη εσχατη
ημερα εστιν {γαρ /[deletion]} γεγραμμενον εν
τοις προφηταις και εσονται παντες
διδακτοι θυ
πας ουν ο ακουων παρα του προς και
μαθων ερχεται προς με ουχ οτι
τον προ τις εορακεν ει μη ο ων
παρα του θυ ουτος εορακε τον προ
αμην αμην λεγω υμιν ο πιστευων
εις εμε εχει ζων αιωνιον εγω ειμι
ο αρτος της ζωης οι προς υμων

εφαγον το μαννα εν τη ερημω
και απεθανον ουτος εστιν ο αρτος
ο εκ του ουνου καταβαινων ινα
τις εξ αυτου {φαγει / φαγη} και μη αποθανη
εγω ειμι ο αρτος ο ζων ο εκ του ουνου
καταβας εαν τις φαγη εκ τουτου
του αρτου ζησεται εις τον αιωνα
και ο αρτος δε ον εγω δωσω η σαρξ
μου εστιν ην εγω δωσω υπερ της
του κοσμου ζωης εμαχοντο ουν

Folio 273v [back to top](#)

προς αλληλους οι ιουδαιοι λεγοντες
πως δυναται ουτος ημιν δουναι
την σαρκα φαγειν —
ειπεν ουν αυτοις ο ις αμην αμην
λεγω υμιν εαν μη φαγητε την
σαρκα του υιου του ανου και πιητε
αυτου το αιμα ουκ εχετε ζωην
εν εαυτοις ο {τρωγων / τρωγων} μου την
σαρκα και πινων μου το αιμα
εχει ζωην αιωνιον και εγω ανα
στησω αυτον εν τη εσχατη ημερα
η γαρ σαρξ μου αληθως εστι
βρωσις και το αιμα μου αληθως
εστι ποσις
ο τρωγων μου την σαρκα και πι
νων μου το αιμα εν εμοι μενει
καγω εν αυτω καθως απεστειλεν
με ο ζων πηρ καγω ζω δια τον
πρα και ο τρωγων με κακεινος
ζησεται δι εμε
ουτος εστιν ο αρτος ο εκ του ουνου κατα
βας ου καθως εφαγον οι πρας
υμων το μαννα και απεθανον

Folio 274r [back to top](#)

ο τρωγων τουτον τον αρτον ζησεται
εις τον αιωνα
ταυτα ειπεν εν συναγωγη διδασκων
εν καπερναουμ πολλοι ουν α
κουσαντες εκ των μαθητων αυτου
ειπον σκληρος εστιν ουτος ο λογος
ειδως δε ο ις εν εαυτω οτι γογγυ
ζουσιν περι τουτου οι μαθηται αυτου
ειπεν αυτοις τουτο υμας σκανδα
λιζει εαν ουν θεωρηται τον υν
του ανου αναβαινοντα οπου ην
το προτερον το πνα εστι το ζωο
ποιουν η σαρξ ουκ ωφελει ουδεν
τα ρηματα α εγω λαλω υμιν πνα
εστιν και ζωη εστιν αλλ εισιν εξ υμων

τινες οι ου πιστευουσιν ηδει γαρ
εξ αρχης ο ις τινες εισιν οι μη
πιστευοντες και τις εστιν ο πα
ραδωσων αυτον και ελεγεν
δια τουτο ειρηκα υμιν οτι ουδεις
δυναται ελθειν προς με εαν μη η
δεδομενον αυτω εκ του πρς μου
εκ τουτου πολλοι απηλθον των μαθητων αυτου

Folio 274v [back to top](#)

εις τα οπισω και ουκετι μετ αυτου πε
ριεπατουν ειπεν ουν ο ις τοις δω
δεκα μη και υμεις θελεται υπαγειν
απεκριθη ουν αυτω σιμων πετρος
κε προς τινα απελευσομεθα
ρηματα ζωης αιωνιου εχεις και
ημεις πεπιστευκαμεν και εγνω
καμεν οτι συ ει ο χς ο υς του θυ του ζωντος
απεκριθη αυτοις ουκ εγω υμας τους
δωδεκα εξελεξαμην και εξ υμων
εις διαβολος εστιν ελεγεν δε τον
ιουδαν σιμωνος ισκαριωτην
ουτος γαρ εμελλεν αυτον παραδι
δοναι εις ων εκ των δωδεκα
: και περιεπατει ο ις μετα ταυτα εν τη
γαλιλαια ου γαρ ηθελεν εν τη ιου
δαια περιπατειν οτι εξητουν αυτον
οι ιουδαιοι αποκτειναι
ην δε εγγυς η εορτη των ιουδαιων η
σκηνοπηγια
ειπον ουν προς αυτον οι αδελφοι αυτου
μεταβηθι εντευθεν και υπαγε

Folio 275r [back to top](#)

εις την ιουδαιαν ινα και οι μαθη
ται σου θεωρησωσι τα εργα σου
α ποιεις ουδεις γαρ εν {**τρυπτω** /**κρυπτω**} τι
ποιει και ζητει αυτος εν παρρησια
ειναι ει ταυτα ποιεις φανερωσον
σεαυτον τω κοσμω ουδε γαρ οι αδελ
φοι αυτου επιστευον εις αυτον
λεγει ουν αυτοις ο ις ο καιρος ο εμος
ουπω παρεστιν ο δε καιρος ο υμετερος
παντοτε εστιν ετοιμος ου δυναται
ο κοσμος μισειν υμας εμε δε μισει
οτι εγω μαρτυρω περι αυτου οτι
τα εργα αυτου πονηρα εστιν
υμεις αναβητε εις την εορτην ταυτην
εγω ουπω αναβαινω εις την εορτην
ταυτην οτι ο καιρος ο εμος ουπω
πεπληρωται
ταυτα δε ειπων αυτοις εμεινεν εν τη

γαλιλαια ως δε ανεβησαν οι α
δελφοι αυτου τοτε και αυτος ανεβη
εις την εορτην ου φανερωσ αλλ ως
εν κρυπτω
οι ουν ιουδαιοι εξητουν αυτον εν τη

Folio 275v [back to top](#)

εορτη και ελεγον που εστιν εκεινος
και γογγοισμος πολυς περι αυτου ην
εν τοις οχλοις οι μεν ελεγον οτι
αγαθος εστιν αλλοι ελεγον ου αλλα
πλανα τον οχλον ουδεις μεντοι
παρηρησια ελαλει περι αυτου δια
τον φοβον των ιουδαιων
ηδη δε της εορτης μεσουσης ανεβη
ο ις εις το ιερον και εδιδασκεν και
εθαυμαζον οι ιουδαιοι λεγοντες
πως ουτος γραμματα οιδεν μη με
μαθηκως απεκριθη ουν αυτοις
ο ις και ειπεν η εμη διδαχη ου
κ εστιν εμη αλλα του πεμψαντος με
εαν τις θελη το θελημα αυτου ποιειν
γνωσεται περι της διδαχης πο
τερον εκ του θυ εστιν η εγω απ εμαυτου
λαλω ο αφ εαυτου λαλων την
δοξαν την ιδιαν ζητει ο δε ζητων
την δοξαν του πεμψαντος αυτον
ουτος αληθης εστιν και αδικια εν
αυτω ουκ εστιν
ου μωσης δεδωκεν υμιν τον νομον

Folio 276r [back to top](#)

και ουδεις εξ υμων ποιει τον νομον
τι με ζητειτε αποκτειναι
απεκριθη ο οχλος και ειπεν δαιμο
νιον εχεις τις σε ζητει αποκτειναι
απεκριθη ις και ειπεν αυτοις εν εργον
εποιησα και παντες θαυμαζετε
δια τουτο μωσης δεδωκεν υμιν
την περιτομην ουχ οτι εκ του
μωσεως εστιν αλλ εκ των προων
και εν σαββατω περιτεμνετε ανον
ει περιτομην λαμβανει ανος εν σαβ
βατω ινα μη λυθη ο νομος {μωυσεως /μωσεως }
εμοι χολατε οτι {ανον /[deletion]} ανον υγιη
εποιησα εν σαββατω μη κρινετε
κατ οψιν αλλα την δικαιαν κρισιν
κρινατε
ελεγον ουν τινες εκ των ιεροσολυ
μιτων ουχ ουτος εστιν ον ζητουσιν
αποκτειναι και ιδε παρηρησια λαλει
και ουδεν αυτω λεγουσιν μηποτε

αληθως εγνωσαν οι αρχοντες οτι
ουτος εστιν αληθως ο χς αλλα
τουτον οιδαμεν ποθεν εστιν

Folio 276v [back to top](#)

ο δε χς οταν ερχεται ουδεις γινωσκει
ποθεν εστιν
εκραξεν ουν εν τω ιερω διδασκων
ο ις και λεγων καμε οιδατε και
οιδατε ποθεν ειμι και απ εμαυτου
ουκ εληλυθα αλλ εστιν αληθινος
ο πεμψας με ον υμεις ουκ οιδατε
εγω οιδα αυτον οτι παρ αυτου ειμι
κακεινος με απεστειλεν
εζητουν αυτον πιασαι και ουδεις
επεβαλεν επ αυτον την χειρα οτι
ουπω εληλυθει η ωρα αυτου
πολλοι δε εκ του οχλου επιστευσαν εις
αυτον και ελεγον οτι ο χς οταν ελθη
μητι πλειονα σημεια τουτων ποιησει
ων ουτος εποιησεν ηκουσαν οι φα
ρισαιοι του οχλου {γογγυζωντος /γογγυζοντος }
περι αυτου ταυτα
και απεστειλαν οι πηρετας οι φαρισαιοι
και οι αρχιερεις ινα πιασωσιν αυτον
ειπεν ουν ο ις ετι μικρον χρονον με
θ υμων ειμι και υπαγω προς τον
πεμψαντα με

Folio 277r [back to top](#)

ζητησεται με και ουχ ευρησετε και
οπου ειμι εγω υμεις ου δυνασθε ελθειν
ειπον ουν οι ιουδαιοι προς εαυτους
που ουτος μελλει πορευεσθαι οτι
ημεις ουχ ευρησομεν αυτον μη εις την
διασποραν των ελληνων μελλει πο
ρευεσθαι και διδασκειν τους ελληνας
τις εστιν ουτος ο λογος ον ειπεν ζητη
σετε με και ουχ ευρησετε και οπου ειμι
εγω υμεις ου δυνασθε ελθειν
εν δε τη εσχατη ημερα τη μεγαλη της
εορτης εισηκει ο ις και εκραξεν λεγων
εαν τις διψα ερχεσθω προς με και
πινετω ο πιστευων εις εμε καθ ως
ειπεν η γραφη ποταμοι εκ της κοι
λιας αυτου ρευσουσιν υδατος ζωντος
τουτο δε ειπεν περι του πνς ου εμελ
λεν λαμβανειν οι πιστευοντες εις
αυτον ουπω γαρ ην πνα αγιον οτι
ις ουδεπω εδοξασθη
πολλοι ουν εκ του οχλου ακουσαντες

τον {λογον /λογων } ελεγον ουτος εστιν αληθως
ο προφητης αλλοι ελεγον ουτος εστιν

Folio 277v [back to top](#)

ο χς αλλοι ελεγων μη γαρ εκ της
γαλιλαιας ο χς ερχεται ουχι η
γραφη ειπεν οτι εκ του σπερματος
δαδ και απο βηθλεεμ της
κωμης οπου ην δαδ ο χς ερχεται
σχισμα ουν εν τω οχλω εγενετο
δι αυτον
τινες δε ηθελον εξ αυτων πιασαι
αυτον αλλ ουδεις επεβαλεν
επ αυτον τας χειρας
ηλθον ουν οι υπηρεται προς τους
αρχιερεις και φαρισαιους και
ειπον αυτοις εκεινοι διατι ουκ η
γαγετε αυτον απεκριθησαν οι
υπηρεται ουδεποτε ουτως _____
ελαλησεν ανος ως ουτος ο ανος
απεκριθησαν ουν αυτοις οι φαρισαιοι
μη και υμεις πεπλανησθε μη τις
εκ των αρχοντων επιστευσεν εις
αυτον η εκ των φαρισαιων αλ
λ ο οχλος ουτος ο μη γινωσκον
τον νομον επικαταρατοι εισιν
λεγει νικοδημος προς αυτους ο ελθων

Folio 178r [back to top](#)

νυκτος προς αυτον εις ων εξ αυτων
μη ο νομος ημων κρινει τον ανον
εαν μη ακουση παρ αυτου προτερον
και γνω τι ποιει
απεκριθησαν και ειπον αυτω μη
και συ εκ της γαλιλαιας ει
ερευνησον και ιδε οτι προφητης
εκ της γαλιλαιας ουκ εγειγερται
και επορευθη εκαστος εις τον οικον
αυτου : ις δε επορευθη εις το ορος
των ελαιων
ορθρου δε παλιν παρεγενετο εις το
ιερον και πας ο λαος ηρχετο
και καθησας εδιδασκεν αυτους
αγουσι δε οι γραμματεις και οι φα
ρισαιοι προς αυτον γυναικα εν μοι
χια καταληφθεισαν και στη
σαντες αυτην εν μεσω λεγουσιν
αυτω πηραζοντες
διδασκαλε αυτη η γυνη κατελι
φθη επαυτω φορω μοιχευομενη
εν δε τω νομω μωσης ημιν ενε
τειλατο τας τοιαυτας λιθοβολεισθαι

συ ουν τι λεγεις τουτο δε ελεγον
 πιραζοντες αυτον ινα εχωσι κατη
 γορειν αυτου
 ο δε ις κατο κυψας τω δακτυλω
 εγραφεν εις την γην μη προς ποι
 ουμενος ως δε επεμενον
 ερωτωντες αυτον ανακυψας
 ειπεν προς αυτους
 ο αναμαρτητος υμων προτος
 επ αυτην τον λιθον βαλλετω
 και παλιν κατω κυψας εγραφεν
 εις την γην
 οι δε ακουσαντες και υπο της
 συνειδεισεως ελεγχομενοι εξηρ
 χοντο εις καθ εις αρξαμενοι
 απο των πρεσβυτερων
 και κατελειφθει μονος ο ις και
 η γυνη εν μεσω ουσα
 ανακυψας δε ο ις και μηδενα
 θεασαμενος πλην της γυναικος
 ειπεν αυτη
 που εισιν εκεινοι οι κατηγοροι σου
 ουδεις σε κατεκρινεν {ει/η} δε ειπεν

ουδεις κε ειπεν δε ο ις ουδε εγω σε
 κρινω πορευου και μηκετη αμαρτανε
 παλιν ουν αυτοις ο ις {ο ις /ελαλησε} λεγων
 εγω ειμη το φως του κοσμου ο ακολου
 θων εμοι ου μη περιπατηση εν τη
 σκοτια αλλ εξει το φως της ζωης
 ειπον ουν αυτω οι φαρισαιοι συ περι
 εαυτου μαρτυρεις η μαρτυρια σου
 ουκ εστιν αληθης
 απεκριθη ις και ειπεν αυτοις καν εγω
 μαρτυρω περι εμαυτου αληθης
 εστην η μαρτυρια μου οτι οйда
 ποθεν ηλθον και που υπαγω
 υμεις κατα την σαρκα κρινεται
 εγω ου κρινω ουδενα και εαν κρινω δε
 εγω η κρισης η εμη αληθης εστιν
 οτι μονος ουκ ειμι αλλ εγω και ο πεμ
 ψας με πηρ και εν τω νομω δε τω
 υμετερω γεγραπται οτι δυο ανων
 η μαρτυρια αληθης εστιν
 εγω {ημη/ειμη} ο μαρτυρων περι εμαυτου
 και μαρτυρει περι εμου ο πεμψας με
 πηρ ελεγον ουν αυτω που εστιν ο πηρ σου

απεκριθη ις ουτε εμε οιδετε ουτε τον
πρα μου ει εμε ειδειτε και τον πρα
μου ηδειτε αν
ταυτα τα ρηματα ελαλησεν ο ις
εν τω γαζοφυλακειω διδασκων
εν τω ιερω και ουδεις επιασεν
αυτον οτι ουπω εληλυθει η ωρα
αυτου
ειπεν ουν παλιν αυτοις ο ις εγω
υπαγω και ζητησετε με και εν
τη αμαρτια υμων αποθανεισθε
οπου εγω υπαγω υμεις ου δυνα
σθε ελθειν ελεγον ουν οι ιουδαιοι
μητι αποκτενει εαυτον οτι λεγει
οπου εγω υπαγω υμεις ου δυνασθε
ελθειν και ειπεν αυτοις υμεις εκ
των κατω εστε εγω εκ των ανω ειμι
υμεις εκ του κοσμου τουτου ειπον
ουν υμιν οτι αποθανεισθε εν ταις
αμαρτιαις υμων εαν γαρ μη πι
στευσητε οτι εγω ειμι αποθανεισθε
εν ταις αμαρτιαις υμων
ελεγον ουν αυτω συ τις ει και ειπεν

Folio 280r [back to top](#)

αυτοις ο ις την αρχην οτι λαλω
υμιν πολλα εχω περι υμων λαλειν
και κρινειν αλλ ο πεμψας με αλη
θης εστιν καγω α ηκουσα παρ αυτου
ταυτα λεγω εις τον κοσμον ουκ εγνω
σαν οτι τον πρα αυτοις ελεγεν
ειπεν ουν αυτοις ο ις οταν υψω
σητε τον υν του ανου τοτε γνω
σεσθε οτι εγω ειμι και απ εμαυτου
ποιω ουδεν αλλα καθ ως εδι
δαξε { μοι / με } ο πηρ μου ταυτα λαλω
και ο πεμψας με μετ εμου εστιν
ουκ αφηκε με μονον ο πηρ μου οτι
εγω τα αρεστα αυτω ποιω παντοτε
ταυτα αυτου λαλουντος πολλοι
επιστευσαν εις αυτον
ελεγεν ουν ο ις προς τους πεπιστευ
κοτας αυτω ιουδαιους εαν υμεις
μενειτε εν τω λογω τω εμω
αληθως μαθηται μου εστε και
γνωσεσθε την αληθειαν και
η αληθεια { ελευθερωσει / ελευθερωσει } υμας
απεκριθησαν αυτω σπερμα αβρααμ

Folio 280v [back to top](#)

εσμεν και ουδενι δεδουλευκαμεν

πωποτε πως συ λεγεις οτι ε
λευθεροι γενησεσθε
απεκριθη αυτοις ο ις αμην αμην
λεγω υμιν οτι πας ο ποιων την
αμαρτιαν δουλος εστιν της α
μαρτιας ο δε δουλος ου μενει
εν τη οικια εις τον αιωνα ο υιος
μενει εις τον αιωνα εαν ουν ο υιος
υμας ελευθερωση οντως ε
λευθεροι εσεσθε οιδα οτι
σπερμα αβρααμ εστε αλλα ζη
τειτε με αποκτειναι οτι ο λογος
ο εμος ου χωρει εν υμιν
εγω ο εορακα παρα τω πρι μου
λαλω και υμεις ουν ο εορακατε
παρα τω πρι υμων ποιειτε
απεκριθησαν και ειπον αυτω ο
πηρ ημων αβρααμ εστιν
λεγει αυτοις ο ις ει τεκνα του αβρααμ
ητε τα εργα του αβρααμ εποιει
τε αν νυν δε ζητειτε με αποκτειναι
ανον ος την αληθειαν υμιν λελαλικα

Folio 281r [back to top](#)

ην ηκουσα παρα του πρς μου
τουτο αβρααμ ουκ εποιησεν υμεις
ποιειτε τα εργα του πρς υμων
ειπον ουν αυτω ημεις εκ πορνειας
ου γεγεννημεθα ενα πρα εχομεν τον θν
ειπεν ουν αυτοις ο ις ει ο θς πηρ
υμων ην ηγαπατε αν εμε
εγω γαρ εκ του θυ εξηλθον και ηκω
ουδε γαρ απ εμαυτου εληλυθα αλ
λ εκεινος με απεστειλεν
διατι την λαλιαν την εμην ου
γινωσκετε οτι ου δυνασθε ακουειν
τον λογον τον εμον
υμεις εκ του πρς του διαβολου εστε
και τας επιθυμας του πρς υμων
θελετε ποιειν εκεινος ανθρωπο
κτονος ην απαρχης και εν τη
αληθεια ουχ εστηκεν οτι ουκ εστιν
αληθεια εν αυτω οταν λαλει το
ψευδος εκ των ιδιων λαλει οτι
ψευστης εστιν και ο πηρ αυτου
εγω δε οτι την αληθειαν λεγω
ου πιστευετε μοι

Folio 281v [back to top](#)

τις εξ υμων ελεγχει με περι αμαρ
τιας ει δε την αληθειαν λεγω
διατι υμεις ου πιστευετε μοι

ο ων εκ του θυ τα ρηματα του θυ
ακουει δια τουτο υμεις ουκ ακου
ετε οτι εκ του θυ ουκ εστε
απεκριθησαν ουν οι ιουδαιοι και
ειπον αυτω ου καλως λεγομεν
{υμεις /ημεις} οτι σαμαρειτης ει συ
και δαιμονιον εχεις απεκριθη
ις εγω δαιμονιον ουκ εχω αλλα
τιμω τον πρα μου και υμεις
ατιμαζετε με εγω δε ου ζητω
την δοξαν μου εστιν ο ζητων
και κρινων
αμην αμην λεγω υμιν εαν τις
τον λογον τον εμον τηρηση
θανατον ου μη θεωρησει εις τον
αιωνα
ειπον ουν αυτω οι ιουδαιοι νυν
εγνωκαμεν οτι δαιμονιον εχεις
αβρααμ απεθανεν και οι προφηται
και συ λεγεις εαν τις τον λογον μου

Folio 282r [back to top](#)

τηρηση ου μη γευσεται θανατου
εις τον αιωνα μη συ μειζων ει
του πρς ημων αβρααμ οστις
απεθανεν και οι προφηται απε
θανον τινα σεαυτον συ ποιεις
απεκριθη ις εαν εγω δοξαζω
εμαυτον η δοξα μου ουδεν εστιν
εστιν ο πηρ μου ο δοξαζων με
ον υμεις λεγετε οτι θς ημων εστιν
και ουκ εγνωκατε αυτον εγω δε
οιδα αυτον και εαν ειπω οτι
ουκ οιδα αυτον εσομαι ομοιος
υμων ψευστης αλλ οιδα αυτον
και τον λογον αυτου τηρω
αβρααμ ο πηρ υμων ηγαλλιασατο
ινα ιδη την ημεραν την εμην
και ιδεν και εχαρη
ειπον ουν οι ιουδαιοι προς αυτον
πεντηκοντα ετη ουπω εχεις και
αβρααμ εορακας
ειπεν αυτοις ο ις αμην αμην
λεγω υμιν πριν αβρααμ γενεσθαι
εγω ειμι ηραν ουν λιθους ινα

Folio 282v [back to top](#)

βαλωσιν επ αυτον ις δε εκρυβη
και εξηλθεν εκ του ιερου διελθων
δια μεσου αυτων και παρηγεν
ουτως
: και παραγων ο ις ιδεν τυφλον εκ

γενετης και ηρωτησαν αυτον οι
μαθηται αυτου λεγοντες ραββι
τις ημαρτεν ουτος η οι γονεις αυτου
ινα τυφλος γεννηθη
απεκριθη ις ουτε ουτος ημαρτεν
ουτε οι γονεις αυτου αλλ ινα φανε
ρωθη τα εργα του θυ εν αυτω
εμε δει εργαζεσθαι τα εργα του
πεμψαντος με εως ημερα εστιν
ερχεται νυξ οτε ουδεις δυναται
εργαζεσθαι οταν εν τω κοσμω ω
φως ειμι του κοσμου
ταυτα ειπων επτυσεν χαμαι και εποι
ησε πηλον εκ του πτυσματος
και επεχρισε τον πηλον επι τους
οφθαλμους του τυφλου και ειπεν
αυτω υπαγε νιψαι εις την κολυμβη
θραν του σιλωαμ ο ερμηνευεται

Folio 283r [back to top](#)

απεσταλμενος απηλθεν ουν και
ενιψατο και ηλθεν βλεπων
οι ουν γειτονες και οι θεωρουντες
αυτον το προτερον οτι τυφλος
ην ελεγον ουχ ουτος εστιν ο κα
θημενος και προσαιτων αλλοι ε
λεγον οτι ουτος εστιν αλλοι δε οτι
ομοιος αυτω εστιν εκεινος δε ελεγεν
οτι εγω ειμι ελεγον ουν αυτω πως
ηγεωχθησαν σου οι οφθαλμοι
απεκριθη εκεινος και ειπεν ανος
λεγομενος ις πηλον εποιησεν
και επεχρισεν μου τους οφθαλμους
και ειπεν μοι υπαγε εις την κολυμβη
θραν του σιλωαμ και νιψαι απελθων
δε και νιψαμενος ανεβλεψα
ειπον ουν αυτω που εστιν εκεινος
λεγει ουκ οιδα αγουσιν αυτον προς
τους φαρισαιους τον ποτε τυφλον
ην δε σαββατον οτε τον πηλον ε
ποιησεν ο ις και ανεωξεν αυτου τους
οφθαλμους
παλιν ουν ηρωτων αυτον και οι φαρισαιοι

Folio 283v [back to top](#)

πως ανεβλεψεν ο δε ειπεν αυτοις
{ πηλων / πηλον } επεθηκεν μου επι τους ο
φθαλμους και ενιψαμην και βλεπω
ελεγον ουν εκ των φαρισαιων τινες
ουτος ο ανος ουκ εστιν παρα του θυ
οτι το σαββατον ου τηρει αλλοι
ελεγον πως δυναται ανος αμαρ

τωλος τοιαυτα σημεια ποιειν
και σχισμα ην εν αυτοις
λεγουσι τω τυφλω παλιν συ τι λε
γεις περι αυτου οτι ηνοιξεν σου
τους οφθαλμους ο δε ειπεν οτι
προφητης εστιν ουκ επιστευσαν
ουν οι ιουδαιοι περι αυτου οτι τυ
φλος ην και ανεβλεψεν εως
οτου εφωνησαν τους γονεις αυτου
του αναβλεψαντος και ηρωτησαν
αυτους λεγοντες ουτος εστιν ο υς
υμων ον υμεις λεγετε οτι τυφλος
εγεννηθη πως ουν αρτι βλεπει
απεκριθησαν δε αυτοις οι γονεις τ
αυτου και ειπον οίδαμεν οτι ου
τος εστιν ο υιος ημων και οτι τυφλος

Folio 284r [back to top](#)

εγεννηθη πως δε νυν βλεπει ου
κ οίδαμεν η τις ηνοιξεν αυτου
τους οφθαλμους ημεις ουκ οι
δαμεν αυτος ηλικιαν εχει αυτον
ερωτησατε αυτος περι εαυτου
λαλησει
ταυτα ειπον οι γονεις αυτου οτι εφο
βουντο τους ιουδαιους ηδη γαρ
συνεθεθειντο οι ιουδαιοι ινα εαν
τις αυτον ομολογησιν χην αποσυ
ναγωγος γενηται δια τουτο οι γονεις
αυτου ειπον οτι ηλικιαν εχει αυτον
ερωτησατε εφωνησαν ουν εκ δευ
τερου τον ανον ος ην τυφλος ____
και ειπον αυτω δος δοξαν τω θω
ημεις οίδαμεν οτι ο ανος ουτος
αμαρτωλος εστιν απεκριθη ουν
εκεινος και ειπεν ει αμαρτωλος
εστιν ουκ οίδα εν οίδα οτι τυφλος
ων αρτι βλεπω
ειπον δε αυτω παλιν τι εποιησεν σοι
πως ηνοιξεν σου τους οφθαλμους
πεκριθη αυτοις ειπον υμιν ηδη

Folio 284v [back to top](#)

και ουκ ηκουσατε τι παλιν θελετε
ακουειν μη και υμεις θελετε αυτου
μαθηται γενεσθαι ελοιδορησαν
αυτον και ειπον συ ει μαθητης εκει
νου ημεις δε του μωσεως εσμεν
μαθηται ημεις οίδαμεν οτι
μωσει λελαληκεν ο θς τουτον δε
ουκ οίδαμεν ποθεν εστιν
απεκριθη ο ανος και ειπεν αυτοις

εν γαρ τουτω θαυμαστον εστιν οτι
υμεις ουκ οιδατε ποθεν εστιν
και ανεωξεν μου τους οφθαλμους
οιδαμεν δε οτι αμαρτωλων ο
θς ουκ ακουει αλλ εαν τις θεοσε
βης η και το θελημα αυτου ποιη
τουτου ακουει εκ του αιωνος ου
κ ηκουσθη οτι ηνοιξεν τις οφθαλ
μους τυφλου γεγεννημενου ει μη
ην ουτος παρα θυ ουκ ηδυνατο
ποιειν ουδεν
απεκριθησαν και ειπον αυτω εν α
μαρτιας συ εγεννηθης ολος και
συ διδασκεις ημας και εξεβαλον

Folio 285r [back to top](#)

αυτον εξω ηκουσεν ο ις οτι εξεβαλον
αυτον εξω και ευρων αυτον ειπεν
αυτω συ πιστευεις εις τον υν του θυ
απεκριθη εκεινος και ειπεν και τις
εστιν κε ινα πιστευσω εις αυτον
ειπεν δε αυτω ο ις και εορακας
αυτον και ο λαλων μετα σου εκεινος
εστιν ο δε εφη πιστευω κε και προσ
εκυνησεν { αυτον / αυτω }
και ειπεν ο ις εις κριμα εγω εις τον κοσμον
τουτον ηλθον ινα οι μη βλεποντες
βλεπωσιν και οι βλεποντες τυφλοι
γενωνται και ηκουσαν εκ των φαρι
σαιων ταυτα οι οντες μετ αυτου και
ειπον αυτω μη και ημεις τυφλοι εσμεν
ειπεν αυτοις ο ις ει τυφλοι ητε
ουκ αν ειχετε αμαρτιαν νυν δε λεγετε
οτι βλεπομεν η ουν αμαρτια υμων
μενει
: αμην αμην λεγω υμιν ο μη εισερχο
μενος δια της θυρας εις την αυλην
των προβατων αλλα αναβαινων
αλλαχοθεν εκεινος κλεπτης εστιν

Folio 285v [back to top](#)

και ληστης ο δε ερχομενος δια της
θυρας ποιμην εστιν των προβατων
τουτω ο θυρωρος ανοιγει και τα
προβατα της φωνης αυτου ακουει
και τα ιδια προβατα καλει κατα
ονομα και εξαγει αυτα και οταν τα
идια προβατα εκβαλη εμπροσθεν
αυτων πορευεται και τα προβατα
αυτω ακολουθει οτι οιδασιν
την φωνην αυτου αλλοτριω δε
ου μη ακολουθησωσιν αλλα φευ

ξονται απ αυτου οτι ουκ οιδασιν
των αλλοτριων την φωνην
ταυτην την παροιμαν ειπεν
αυτοις ο ις εκεινοι δε ουκ εγνωσαν
τινα ην α ελαλει αυτοις
ειπεν ουν παλιν αυτοις ο ις αμην
αμην λεγω υμιν οτι εγω ειμι η θυρα
των προβατων παντες οσοι
ηλθον προ εμου κλεπται εισι και
λησται αλλ ουκ ηκουσαν αυτων τα
προβατα
εγω ειμι η θυρα δι εμου εαν τις

Folio 286r [back to top](#)

εισελθη σωθησεται και ελευ
σεται και εξελευσεται και νομην
ευρησει
ο κλεπτης ουκ ερχεται ει μη ινα κλεψη
και θυση και απολεση εγω ηλθον
ινα ζωην εχωσιν και περισσον εχωσιν
εγω ειμι ο ποιμην ο καλος ο ποιμην
ο καλος την ψυχην αυτου τιθησιν
υπερ των προβατων ο μισθωτος
δε και ουκ ων ποιμην ου ουκ εισι
τα προβατα ιδια θεωρει τον λυκον
ερχομενον και αφησι τα προβατα
και φευγει και ο λυκος αρπαζει αυτα
και σκορπιζει τα προβατα ο δε
μισθωτος φευγει οτι μισθωτος
εστιν και ου μελλει αυτω περι των
προβατων
εγω ειμι ο ποιμην ο καλος και γινω
σκω τα εμα και γινωσκομαι υπο
των εμων
καθ ως γινωσκει με ο πηρ καγω γι
νωσκω τον πρα
και την ψυχην μου τιθημι υπερ

Folio 286v [back to top](#)

των προβατων
και αλλα προβατα εχω α ουκ εστιν
εκ της αυλης ταυτης κακεινα
με δει αγαγειν και της φωνης μου
ακουσωσι και γενησεται μια
ποιμνη εις ποιμην
δια τουτο ο πηρ με αγαπα οτι εγω
τιθημι την ψυχην μου ινα παλιν
λαβω αυτην ουδεις αιρει αυτην
απ εμου αλλ εγω τιθημι αυτην
απ εμαυτου εξουσιαν εχω θειναι
αυτην και εξουσιαν εχω παλιν
λαβειν αυτην ταυτην την εν

τολην ελαβον παρα του πρς μου
σχισμα ουν εγενετο παλιν εν τοις
ιουδαιοις δια τους λογους του
τους ελεγον δε πολλοι εξ αυτων
δαιμονιον εχει και μαινεται τι
αυτου ακουετε αλλοι ελεγον
ταυτα τα ρηματα ουκ εστι δαι
μονιζομενου μη δαιμονιον
δυναται τυφλων οφθαλμους
ανοιγειν

Folio 287r [back to top](#)

εγενετο δε τα εγκαινια εν ιεροσο
λοιμοις και χειμων ην και
περιεπατει ο ις εν τω ιερω
εν τη στοα του σολομωνος
εκκυκλωσαν ουν αυτον οι ιουδαιοι
και ελεγον αυτω εως ποτε
την ψυχην ημων αιρεις ει συ ει
ο χς ειπε ημιν παρρησια
απεκριθη αυτοις ο ις ειπον υμιν
και ου πιστευετε τα εργα α εγω
ποιω εν τω ονοματι του πρς μου
ταυτα μαρτυρει περι εμου
αλλ υμεις ου πιστευετε ου γαρ εστε
εκ των προβατων των εμων
καθ ως ειπον υμιν
τα προβατα τα εμα της φωνης μου
ακουει καγω γινωσκω αυτα και
ακολουθουσιν μοι {καγω /και } ζωην
αιωνιον διδωμι αυτοις
και ου μη απολωνται εις τον αιωνα
και ουχ αρπασει τις αυτα εκ της
χειρος μου ο πηρ μου ος δεδω
κε μοι μειζων παντων εστιν

Folio 287v [back to top](#)

και ουδεις {δυνατε /δυναται } αρπαζειν
εκ της χειρος του πρς μου εγω
και ο πηρ εν εσμεν
εβαστασαν ουν λιθους παλιν οι
ιουδαιοι ινα λιθασωσιν αυτον
απεκριθη αυτοις ο ις πολλα
καλα εργα εδειξα υμιν εκ του
πρς μου δια ποιον αυτων εργον
λιθαζετε με
απεκριθησαν αυτω οι ιουδαιοι λε
γοντες περι καλου εργου ου λι
θαζομεν σε αλλα περι βλασφη
μιας και οτι συ ανος ων ποιεις
σεαυτον θν απεκριθη αυτοις
ο ις ουκ εστι γεγραμμενον εν τω

νομω υμων εγω ειπον θεοι εστε
εκεινους ειπεν θεους προς ους ο
λογος του θυ εγενετο και ου δυ
ναται λυθηναι η γραφη ον ο πηρ
ηγιασεν και απεστειλεν εις τον κοσμον
υμεις λεγετε οτι βλασφημεις οτι
ειπον υς του θυ ειμι ει ο[υ] ποιω
τα εργα του πρς μου μη πιστευε

Folio 288r [back to top](#)

τε μοι ει δε ποιω καν εμοι μη πι
στευητε τοις εργοις πιστευσατε
ινα γνωτε και πιστευσητε οτι
εν εμοι ο πηρ καγω εν αυτω
εζητουν παλιν αυτον πιασαι και
εξηλθεν εκ της χειρος αυτων
και απηλθεν παλιν περαν του
ιορδανου εις τον τοπον οπου ην
ιωαννης το πρωτον βαπτιζων
και εμεινεν εκει και πολλοι ηλθον
προς αυτον και ελεγον οτι ιωαν
νης μεν σημειον εποιησεν ουδεν
παντα δε οσα ειπεν ιωαννης
περι τουτου αληθη ην και ε
πιστευσαν πολλοι εκει εις αυτον
: ην δε τις ασθενων λαζαρος απο
βηθανιας εκ της κωμης μαριας
και μαρθας της αδελφης αυτης
ην δε μαρια η αλειψασα τον κν
μυρω και εκμαξασα τους πο
δας αυτου ταις θριξιν εαυτης
ης ο αδελφος λαζαρος ησθενει
απεστειλαν ουν αι αδελφαι προς αυτον

Folio 288v [back to top](#)

λεγουσαι κε ιδε ον φιλεις ασθενει
ακουσας δε ο ις ειπεν αυτη η α
σθενεια ουκ εστι προς θανατον
αλλ υπερ της δοξης του θυ ινα
δοξασθη ο υς του θυ δι αυτης
ηγαπα δε ο ις την μαρθαν και
την αδελφην αυτης και τον
λαζαρον ως ουν ηκουσεν οτι
ασθενει τοτε μεν εμεινεν εν ω
ην τοπω δυο ημερας
επειτα μετα τουτο λεγει τοις μα
θηταις αγωμεν εις την ιουδαιαν
παλιν λεγουσιν αυτω οι μαθηται
ραββι νυν εζητουν σε λιθασαι
οι ιουδαιοι και παλιν υπαγεις
εκει απεκριθη ις ουχι δωδεκα
εισιν ωραι της ημερας εαν τις

περιπατη εν τη ημερα ου προσ
κοπτει οτι το φως του κοσμου
τουτου βλεπει εαν δε τις περι
πατη εν τη νυκτι προσκοπτει
οτι το φως ουκ εστιν εν αυτω
ταυτα ειπεν και μετα τουτο λεγει αυτοις

Folio 289r [back to top](#)

λαζαρος ο φιλος ημων κεκοιμηται
αλλα πορευομαι ινα εξυπνισω
αυτον ειπον ουν οι μαθηται αυτου
κε ει κεκοιμηται σωθησεται
ειρηκει δε ο ις περι του θανατου αυτου
εκεινοι δε εδοξαν οτι περι της
κοιμησεως του υπνου λεγει
τοτε ουν ειπεν αυτοις παρρησια
λαζαρος απεθανεν και χαιρω
δι υμας ινα πιστευσητε οτι ου
κ ημην εκει αλλα αγωμεν προς
αυτον ειπεν ουν θωμας ο λεγο
μενος διδυμος τοις συμμαθηταις
αγωμεν και ημεις ινα αποθανωμεν
μετ αυτου ελθων ο ις ευρεν αυτον
τεσσαρας ημερας ηδη εχοντα
εν τω μνημειω ην δε η βηθανια
εγγυς των ιεροσολυμων ως απο
σταδιων δεκαπεντε και πολλοι
εκ των ιουδαιων εληλυθεισαν
προς τας περι μαρθαν και μαριαν
ινα παραμυθησωνται αυτας περι
του αδελφου αυτων η ουν μαρθα

Folio 289v [back to top](#)

ως ηκουσεν οτι ις ερχεται υπην
τησεν αυτω μαρια δε εν τω οικω
εκαθεζετο ειπεν ουν μαρθα προς
τον ιν κε {η/ει} ης ωδε ο αδελφος
μου ουκ αν ετεθνηκει αλλα και
νυν οιδα οτι οσα αν αιτηση τον θ
θν δωσει σοι ο θς λεγει αυτη ο ις
αναστησεται ο αδελφος σου λεγει
αυτω η μαρθα οιδα οτι ανα
στησεται εν τη αναστασει εν τη
εσχατη ημερα ειπεν αυτη ο ις
εγω ειμι η αναστασις και η ζωη
ο πιστευων εις εμε καν αποθανη
ζησεται και πας ο ζων και πι
στευων εις εμε ου μη αποθανη
εις τον αιωνα πιστευεις τουτο
λεγει αυτω ναι κε εγω πεπιστευκα
οτι συ ει ο χς ο υς του θυ ο εις τον
κοσμον ερχομενος και ταυτα

ειπουσα απηλθεν και εφωνησεν
μαριαν την αδελφην αυτης
λαθρα ειπουσα ο διδασκαλος
παρεστι και φωνει σε εκεινη ως

Folio 290r [back to top](#)

ηκουσεν εγειρεται ταχυ και ερ
χεται προς αυτον ουπω δε ελη
λυθει ο ις εις την κωμην αλλ ην
εν τω τοπω οπου υπηντησεν
αυτω η μαρθα οι ουν ιουδαιοι
οι οντες μετ αυτης εν τη οικια
και παραμυθουμενοι αυτην
ιδοντες την μαριαν οτι ταχεως
ανεστη και εξηλθεν ηκολου
θησαν αυτη λεγοντες οτι υπαγει
εις το μνημειον ινα κλαυση εκει
η ουν μαρια ως ηλθεν οπου ην
ο ις ιδουσα αυτον επεσεν αυτου
εις τους ποδας λεγουσα αυτω
κε ει ης ωδε ουκ αν απεθανεν μου
ο αδελφος ις ουν ως ιδεν αυτην
κλαιουσαν και τους συνελθοντας
αυτη ιουδαιους κλαιοντας ενε
βρημησατο τω πνι και εταραξεν
εαυτον και ειπεν που τεθηκατε
αυτον λεγουσιν αυτω κε ερχου
και ιδε εδακρυσεν ο ις ελεγον
ουν οι ιουδαιοι ιδε πως εφιλει αυτον

Folio 290v [back to top](#)

τινες δε εξ αυτων ειπον ουκ ηδυνατο
ουτος ο ανοιξας τους οφθαλμους
του τυφλου ποιησαι ινα και ουτος
μη αποθानη ις ουν παλιν εμβρι
μωμενος εν εαυτω ερχεται εις το
μνημειον ην δε σπηλαιον και
λιθος επεκειτο επ αυτω λεγει ο ις
αρατε τον λιθον λεγει αυτω η α
δελφη του τεθνηκοτος μαρθα
κε ηδη οζει τεταρταιος γαρ εστιν
λεγει αυτη ο ις ουκ ειπον σοι οτι εαν
πιστευσης οψη την δοξαν του θυ
ηραν ουν τον λιθον ου ην ο τε
θνηκως κειμενος ο δε ις ηρεν τους
οφθαλμους ανω και ειπεν περ
ευχαριστω σοι οτι ηκουσας μου
εγω δε ηδειν οτι παντοτε μου α
κουεις αλλα δια τον οχλον τον
περιεστωτα ειπον ινα πιστευσωσιν
οτι συ με απεστειλας και ταυτα
ειπων φωνη μεγαλη εκραυγασεν

λαζαρε δευρο εξω και εξηλθεν
ο τεθνηκως δεδεμενος τους ποδας

Folio 291r [back to top](#)

και τας χειρας κειραις και η οψις
αυτου σουδαριω περιεδεδετο
λεγει αυτοις ο ις λυσατε αυτον και αφετε
υπαγειν πολλοι ουν εκ των ιουδαιων
ελθοντες προς την μαριαν και
θεασαμενοι α εποιησεν ο ις επι
στευσαν εις αυτον τινες δε εξ αυτων
απηλθον προς τους φαρισαιους και
ειπον αυτοις α εποιησεν ο ις
συνηγαγον ουν οι αρχιερεις και οι φαρι
σαιοι συνεδριον και ελεγον τι ποι
ουμεν οτι ουτος ο ανος πολλα ση
μεια ποιει εαν αφωμεν αυτον ουτως
παντες πιστευσουσιν εις αυτον και
ελευσονται οι ρωμαιοι και αρουσιν
ημων και τον τοπον και το εθνος
εις δε τις εξ αυτων καιαφας αρχι
ερευς ων του ενιαυτου εκεινου ειπεν
αυτοις υμεις ουκ οιδατε ουδεν
ουδε διαλογιζεσθε οτι συμφερει
ημιν ινα εις ανος αποθανη υπερ
του λαου και μη ολον το εθνος απο
ληται τουτο δε αφ εαυτου ουκ ειπεν

Folio 291v [back to top](#)

αλλα αρχιερευς ων του ενιαυτου
εκεινου προεφητευσεν οτι ε
μελλεν ις αποθνησκειν υπερ του
εθνους και ουχ υπερ του εθνους
μονον αλλ ινα και τα τεκνα του θυ
τα διεσκορπισμενα συναγαγη
εις εν
απ εκεινης ουν της ημερας συνεβου
λευσαντο ινα αποκτεινωσιν αυτον
ις ουν ουκ ετι παρησια περιε
πατει εν τοις ιουδαιοις αλλα
απηλθεν εκειθεν εις την χωραν
εγγυς της ερημου εις εφραιμ λεγο
μενην πολιν κακει διετριβεν
μετα των μαθητων αυτου
ην δε εγγυς το πασχα των ιουδαιων
και ανεβησαν πολλοι εις ιεροσο
λυμα εκ της χωρας προ του
πασχα ινα αγνισωσιν εαυτους
εζητουν ουν τον ιν και ελεγον μετ αλ
ληλων εν τω ιερω εστηκοτες
τι δοκει υμιν οτι ου μη ελθη εις την
εορτην δεδωκεισαν δε και οι

αρχιερεις και οι φαρισαιοι εντολην
 ινα εαν τις γνω που εστιν μηνυση
 οπως πιασωσιν αυτον : ο ουν ις
 προ εξ ημερων του πασχα ηλθεν
 εις βηθανιαν οπου ην λαζαρος
 ο τεθνηκως ον ηγειρεν εκ νεκρων
 εποιησαν ουν αυτω δειπνον εκει και
 η μαρθα διηκονει ο δε λαζαρος
 εις ην των ανακειμενων συν αυτω
 ει ουν μαρια λαβουσα λιτραν μυρου
 ναρδου πιστικης πολυτιμου η
 λειψεν τους ποδας του ιω και ε
 ξεμαξεν ταις θριξιν αυτης τους
 ποδας αυτου η δε οικια επληρωθη
 εκ της οσμης του μυρου
 λεγει ουν εις εκ των μαθητων αυτου
 ιουδας σιμωνος ισκαριωτης
 ο μελλων αυτον παραδιδοναι
 δια τι τουτο το μυρον ουκ επραθη
 τριακοσιων δηναριων και ε
 δοθη πτωχοις ειπεν δε τουτο
 ουχ οτι περι των πτωχων εμελλεν
 αυτω αλλ οτι κλεπτης ην και το

γλωσσοκομον ειχεν και τα βαλλο
 μενα εβασταζεν ειπεν ουν ο ις α
 φες αυτην εις την ημεραν του εν
 ταφιασμου μου τετηρηκεν {αυτω /αυτο }
 τους πτωχους γαρ παντοτε εχετε
 μεθ εαυτων εμε δε ου παντοτε
 εχετε
 εγνω ουν οχλος πολυς εκ των ιου
 δαιων οτι εχει εστιν και ηλθον
 ου δια τον ιν μονον αλλ ινα και τον
 λαζαρον ιδωσιν ον ηγειρεν εκ νεκρων
 εβουλευσαντο δε οι αρχιερεις ινα
 και τον λαζαρον αποκτεινωσιν
 οτι πολλοι δι αυτον υπηγον των
 ιουδαιων και επιστευον εις τον ιν
 τη επαυριον οχλος πολυς ο ελθων
 εις την ερρητην ακουσαντες οτι
 ερχεται ις εις ιεροσολυμα ελαβον
 τα βαια των φοινικων και εξηλ
 θον εις υπαντησιν αυτω και ε
 κραζον ωσαννα ευλογημενος
 ο ερχομενος εν ονοματι κυ βασι
 λευς του ιηλ

ευρων δε ο ις οναριον εκαθισεν
επ αυτο καθ ως εστιν γεγραμμενον
μη φοβου θυγατερ σιων ιδου ο
βασιλευς σου ερχεται καθημενος
επι πωλον ονου
ταυτα δε ουκ εγνωσαν οι μαθηται
αυτου το πρωτον αλλ οτε εδοξασθη
ις τοτε εμνησθησαν οτι ταυτα
ην επ αυτω γεγραμμενα και ταυτα
εποιησαν αυτω εμαρτυρει ουν ο ο
χλος ο ων μετ αυτου οτε τον λαζαρον
εφωνησεν εκ του μνημειου και
ηγειρεν αυτον εκ νεκρων δια τουτο
υπηντησεν αυτω ο οχλος οτι
ηκουσεν τουτο αυτον πεποιηκεναι
το σημειον οι ουν φαρισαιοι ειπον
προς εαυτους θεωρειτε οτι ουκ ω
φελειτε ουδεν ιδε ο κοσμος ολος
οπισω αυτου απηλθεν
ησαν δε τινες ελληνες εκ των ανα
βαινοντων ινα προσκυνησωσιν
εν τη εορτη ουτοι ουν προσηλθον
φιλιππω τω απο βηθσαιδα της

Folio 293v [back to top](#)

γαλιλαιας και ηρωτων αυτον
λεγοντες κυριε θελομεν τον ιν
ιδειν ερχεται φιλιππος και
λεγει τω ανδρεα και παλιν αν
δρεας και φιλιππος λεγουσιν
τω ιωαν
ο δε ις απεκρινατο αυτοις λεγων
εληλυθεν η ωρα ινα δοξασθη
ο υς του ανου
αμην αμην λεγω υμιν εαν μη
ο κοκκος του σιτου πεσων εις την
γην αποθανη αυτος μονος μενει
εαν δε αποθανη πολυν καρπον
φερει
ο φιλων την ψυχην αυτου απο
λεσει αυτην και ο μισων την
ψυχην αυτου εν τω κοσμω τουτω
εις ζωην αιωνιον φυλαξει αυτην
εαν εμοι διακονη τις εμοι ακο
λουθειτω και οπου ειμι εγω
εκει ο διακονος ο εμος εσται
και εαν τις εμοι διακονη τι
μησει αυτον ο πηρ

Folio 294r [back to top](#)

νυν η ψυχη μου τεταραχται και τι

ειπω περ σωσον με εκ της ωρας
ταυτης
αλλα δια τουτο ηλθον εις την ωραν
ταυτην περ δοξασον σου το ονομα
ηλθεν ουν φωνη εκ του ουνου και ε
δοξασα και παλιν δοξασω
ο ουν οχλος ο εστως και ακουσας
ελεγεν βροντην γεγονεναι αλλοι
ελεγον αγγελος αυτω λελαληκεν
απεκριθη ο ις και ειπεν ου δι εμε
αυτη η φωνη γεγονεν αλλα δι υμας
νυν κρισις εστι του κοσμου τουτου
νυν ο αρχων του κοσμου τουτου εκ
βληθησεται εξω καγω εαν υψωθω
εκ της γης παντας ελκυσω προς
εμαυτον τουτο δε ελεγεν σημαινων
ποιω θανατω εμελλον αποθνησκειν
απεκριθη αυτω ο οχλος ημεις η
κουσαμεν εκ του νομου οτι ο χς
μενει εις τον αιωνα και πως συ
λεγεις δει υψωθηναι τον υν του
ανου τις εστιν ουτος ο υς του ανου

Folio 294v [back to top](#)

ειπεν ουν αυτοις ο ις ετι μικρον
χρονον το φως μεθ υμων εστιν
περιπατετε εως το φως εχετε
ινα μη σκοτια υμας καταλαβη
και ο περιπατων εν τη σκοτια
ουκ οιδεν που υπαγει
εως το φως εχετε πιστευετε εις το
φως ινα υιοι φωτος γενησθε
ταυτα ελαλησεν ο ις και απελθων
εκρυβη απ αυτων τοσαυτα δε
αυτου σημεια πεποιηκοτος εμ
προσθεν αυτων ουκ επιστευον
εις αυτον ινα ο λογος ησαιου
του προφητου πληροθη ον ειπεν
κε τις επιστευσεν τη ακοη ημων
και ο βραχιων κυ τινη απεκα
λυφθη
δια τουτο ουκ ηδυναντο πιστευειν
οτι παλιν ειπεν ησαιας τετυ
φλωκεν αυτων τους οφθαλμους
και πεπωρωκεν αυτων την καρ
διαν ινα μη ιδωσι τοις οφθαλ
μοις και νοησωσι τη καρδια

Folio 295r [back to top](#)

και επιστραφωσι και ιασομαι αυτους
ταυτα ειπεν ησαιας οτε ιδεν την
δοξαν αυτου και ελαλησεν περι

αυτου ομως μεντοι και εκ των αρ
χοντων πολλοι επιστευσαν εις αυτον
αλλα δια τους φαρισαιους ουχ ω
μολογουν ινα μη αποσυναγωγοι
γενωνται ηγαπησαν γαρ την
δοξαν των ανων μαλλον υπερ
την δοξαν του θυ
ις δε εκραξεν και ειπεν ο πιστευων
εις εμε ου πιστευει εις εμε αλλ εις
τον πεμψαντα με και ο θεωρων
εμε θεωρει τον πεμψαντα με
εγω φως εις τον κοσμον εληλυθα
ινα πας ο πιστευων εις εμε εν
τη σκοτια μη μεινη και εαν τις μου
ακουση των ρηματων και μη πι
στευση εγω ου κρινω αυτον ου γαρ
ηλθον ινα κρινω τον κοσμον αλ
λ ινα σωσω τον κοσμον
ο αθετων εμε και μη λαμβανων τα
ρηματα μου εχει τον κρινοντα αυτον

Folio 295v [back to top](#)

ο λογος ον ελαλησα εκεινος
κρινει αυτον εν τη εσχατη ημερα
οτι εγω εξ εμαυτου ουκ ελαλησα
αλλ ο πεμψας με πηρ αυτος μοι εν
τολην εδωκεν τι ειπω και τι
λαλησω και οιδα οτι η εντο
λη αυτου ζωη αιωνιος εστιν
α ουν λαλω εγω καθ ως ειρηκεν
μοι ο πηρ ουτως λαλω
: προ δε της εορτης του πασχα ει
δως ο ις οτι εληλυθεν αυτου η
ωρα ινα μεταβη εκ του κοσμου
τουτου προς τον πρα αγαπησας
τους ιδιους τους εν τω κοσμω
εις τελος ηγαπησεν αυτους
και δειπνου γενομενου του δια
βολου ηδη βεβληκοτος εις την
καρδιαν ιουδα σιμωνος ισκα
ριωτου ινα αυτον παραδω
ειδως ο ις οτι παντα δεδωκεν
αυτω ο πηρ εις τας χειρας
και οτι απο θυ εξηλθεν και προς
τον θν υπαγει εγειρετε εκ του

Folio 296r [back to top](#)

δειπνου και τιθησι τα ιματια
και λαβων λεντιον διεζωσεν
εαυτον ετα βαλλει υδωρ εις τον
νιπτηρα και ηρξατο νιπτειν τους
ποδας των μαθητων και εκ

μασσειν τω λεντιω ω ην διε
ζωσμενος ερχεται ουν προς
σιμωνα πετρον και λεγει αυτω ε
κεινος κε συ μου νιπτεις τους
ποδας απεκριθη ις και ειπεν
αυτω ο εγω ποιω συ ουκ οιδας
αρτι γνωση δε μετα ταυτα
λεγει αυτω πετρος ου μη νιψης τους
ποδας μου εις τον αιωνα
απεκριθη αυτω ο ις εαν μη νιψω σε
ουκ εχεις μερος μετ εμου ____
λεγει αυτω σιμων πετρος κε μη τους
ποδας μου μονον αλλα και τας
χειρας και την κεφαλην
λεγει αυτω ο ις ο λελουμενος ου
χρειαν εχει η τους ποδας νιψασθαι
αλλ εστιν καθαρος ολος και υμεις
καθαροι {εσται /εστε } αλλ ουχι παντες

Folio 296v [back to top](#)

ηδει γαρ τον παραδιδοντα αυτον
δια τουτο ειπεν ουχι παντες καθαροι
εστε
οτε ουν {ενιψεν /ενιψε } τους ποδας αυτων
και {ελαβεν /ελαβε } τα ιματια αυτου ανα
πεσων παλιν ειπεν αυτοις γινω
σκετε τι πεποιηκα υμιν
υμεις φωνειτε με ο διδασκαλος
και ο κς και καλως λεγετε ειμι γαρ
τι ουν εγω ενιψα υμων τους ποδας
ο κς και ο διδασκαλος και υμεις
οφειλετε αλληλων νιπτειν τους
ποδας υποδειγμα γαρ εδωκα
υμιν ινα καθ ως εγω εποιησα
υμιν και υμεις ποιητε
αμην αμην λεγω υμιν ουκ εστιν
δουλος μειζων του κυ αυτου ουδε
αποστολος μειζων του πεμψαντος
αυτον ει ταυτα οιδατε μακαριοι
εστε εαν ποιητε αυτα
ου περι παντων υμων λεγω εγω
οιδα ους εξελεξαμην αλλ ινα
η γραφη πληρωθη ο τρωγων

Folio 297r [back to top](#)

μετ εμου τον αρτον επηρεν επ εμε
την πτερναν αυτου απ αρτι λεγω
υμιν προ του γενεσθαι ινα οταν
γενηται πιστευσητε οτι εγω ειμι
αμην αμην λεγω υμιν ο λαμβανων
εαν τινα πεμψω εμε λαμβανει
ο δε εμε λαμβανων λαμβανει τον

πεμφαντα με _____
ταυτα ειπων ο ις εταραχθη τω πνι
και εμαρτυρησεν και ειπεν
μην αμην λεγω υμιν οτι εις εξ υμων
παραδωσει με
εβλεπον ουν εις αλληλους οι μαθηται
απορουμενοι περι τινος λεγει
ην δε ανακειμενος εις των μαθητων _____
αυτου εν τω κολπω του ιυ ον ηγαπα ο ις
νευει ουν τουτω σιμων πετρος πυ
θεσθαι τις αν ειη περι ου λεγει
επιπεσων δε εκεινος ουτως επι το
στηθος του ιυ λεγει αυτω κε τις εστιν
ποκρινεται ο ις εκεινος εστιν ω εγω
βαψας το ψωμον επιδωσω
και εμβαψας το ψωμον διδωσιν

Folio 297v [back to top](#)

ιουδα σιμωνος ισκαριωτη και
μετα το ψωμιον τοτε εισηλθεν
εις εκεινον ο σατανας
λεγει ουν αυτω ο ις ο ποιεις ποιησον
ταχιον τουτο δε ουδεις εγνω
των ανακειμενων προς τι ειπεν
αυτω τινες γαρ εδοκουν επει
το γλωσσοκομον ειχεν {ειχεν / [deletion]} ο ιου
δας οτι λεγει αυτω ο ις αγορασον
ων χρειαν εχωμεν εις την εορτην
η τοις πτωχοις ινα τι δω
λαβων ουν το ψωμιον εκεινος
ευθεως εξηλθεν ην δε νυξ οτε
εξηλθεν λεγει ο ις _____
νυν εδοξασθη ο υς του ανου και ο θς
εδοξασθη εν αυτω ει ο θς εδοξασθη
εν αυτω και ο θς δοξασει αυτον εν
εαυτω και ευθυς δοξασει αυτον
τεκνια ετι μικρον μεθ υμων ειμι
ζητησετε με και καθ ως ειπον
τοις ιουδαιοις οτι οπου υπαγω εγω
υμεις ου δυνασθε ελθειν και υμιν
λεγω αρτι εντολην καινην διδωμι

Folio 298r [back to top](#)

υμιν ινα αγαπατε αλληλους
καθ ως ηγαπησα υμας ινα και
υμεις αγαπατε αλληλους εν τουτω
γνωσονται παντες οτι εμοι μα
θηται εστε εαν αγαπην εχετε εν αλ
ληλοις
λεγει αυτω σιμων πετρος κε που υπαγεις
απεκριθη αυτω ο ις οπου υπαγω
ου δυνασαι μοι νυν ακολουθησαι

υστερον δε ακολουθησεις μοι
λεγει αυτω πετρος κε δια τι ου δυνα
μαι σοι ακολουθηςαι αρτι την
ψυχην μου υπερ σου θησω
απεκριθη αυτω ο ις την ψυχην σου
υπερ εμου θησεις αμην αμην
λεγω σοι ου μη αλεκτωρ φωνησει
εως ου απαρηνηση με τρις
: μη {ταρασσεθω / ταρασσεσθω } υμων η καρδια πι
στευετε εις τον θν και εις εμε πιστευετε
εν τη οικια του πρς μου μοναι πολλαι
εισιν ει δε μη ειπον αν υμιν ο
πορευομαι ετοιμασαι τοπον υμιν

Folio 298v [back to top](#)

και εαν πορευθω ετοιμασω υμιν τοπον
παλιν ερχομαι και παραληψομαι
υμας προς εμαυτον ινα οπου
ειμι εγω και υμεις ητε και οπου εγω
υπαγω οιδατε και την οδον οι
δατε λεγει αυτω θωμας κε
ουκ οιδαμεν που υπαγεις και πως
δυναμεθα την οδον ειδεναι
λεγει αυτω ο ις εγω ειμι η οδος και η
αληθεια και η ζωη ουδεις ερχεται
προς τον πρα ει μη δι εμου ει
εγνωκειτε με και τον πρα μου εγνω
κειτε αν και απ αρτι γινωσκετε
αυτον και εορακατε αυτον
λεγει αυτω φιλιππος κε δειξον ημιν
τον πρα και αρχει ημιν
λεγει αυτω ο ις τοσουτον χρονον με
θ υμων ειμι και ουκ εγνωκας με φι
λιππε ο εορακως εμε εορακεν
τον πρα και πως συ λεγεις δειξον
ημιν τον πρα ου πιστευεις οτι εγω
εν τω πρι και ο πηρ εν εμοι εστιν

Folio 299r [back to top](#)

τα ρηματα α εγω λαλω υμιν απ ε
μαυτου ου λαλω ο δε πηρ ο εν εμοι
{ μενον / μενων } αυτος ποιει τα εργα
πιστευετε μοι οτι εγω εν τω πρι και
ο πηρ εν εμοι ει δε μη δια τα
εργα αυτα πιστευετε μοι
αμην αμην λεγω υμιν ο πιστευων
εις εμε τα εργα α εγω ποιω κακεινος
ποιησει και μειζονα τουτων ποιησει
οτι εγω προς τον πρα μου πορευομαι
και ο τι αν αιτησητε εν τω ονοματι μου
τουτο ποιησω ινα δοξασθη ο πηρ
εν τω υω εαν αιτησητε με εν τω

ονοματι μου εγω ποιησω
εαν αγαπατε με τας εντολας τας
εμας τηρησατε και εγω ερωτησω
τον πα και αλλον παρακλητον
δωσει υμιν ινα μενη μεθ υμων
εις τον αιωνα το πνα της αληθειας
ο ο κοσμος ου δυναται λαβειν οτι
ου θεωρει αυτο ουδε γινωσκει {αυτω /αυτο }
υμεις δε γινωσκετε {αυτω /αυτο } οτι πα
ρ υμιν μενει και εν υμιν εσται

Folio 299v [back to top](#)

ουκ αφησω υμας ορφανους ερχομαι
προς υμας ετι μικρον και ο κοσμος
με ουκ {[ετι] /[ετι] } θεωρει υμεις δε θεω
ρειτε με οτι εγω ζω και υμεις ζη
σεσθε εν εκεινη τη ημερα γνω
σεσθε υμεις οτι εγω εν τω παρι μου
και υμεις εν εμοι και εγω εν υμιν
ο εχων τας εντολας μου και τηρων
αυτας εκεινος εστιν ο αγαπων με
ο δε αγαπων με αγαπηθησεται
υπο του παρι μου και εγω αγαπησω
αυτον και εμφανισω αυτω εμαυτον
λεγει αυτω ιουδας ουχ ο ισκαριωτης
κε και τι γεγονεν οτι ημιν μελλεις
εμφανιζειν σεαυτον και ουχι τω
κοσμω απεκριθη ις και ειπεν
αυτω εαν τις αγαπα με τον λο
γον μου τηρησει και ο παρι μου αγα
πησει αυτον και προς αυτον ελευ
σομεθα και μονην παρ αυτω ποιη
σομεν ο μη αγαπων με τους λογους
μου ου τηρει
και ο λογος ον ακουετε ουκ εστιν εμος

Folio 300r [back to top](#)

αλλα του πεμψαντος με παρι
ταυτα λελαληκα υμιν παρ υμιν
μενων ο δε παρακλητος το πνα
το αγιον ο πεμψει ο παρι εν τω ονο
ματι μου εκεινος υμας διδαξει
παντα και υπομνησει υμας
παντα α ειπον υμιν ειρηνην
αφιημι υμιν ειρηνην την εμην
διδωμι υμιν ου καθ ως ο κοσμος
διδωσιν εγω διδωμι υμιν
μη {ταρασεσθω /ταρασσεσθω } υμων η καρδια
μηδε δειλιατω ηκουσατε οτι
εγω ειπον υμιν υπαγω και ερχομαι
προς υμας ει ηγαπατε με ε
χαρητε αν οτι ειπον πορευομαι

προς τον παρ οτι ο παρ μου με
ζων μου εστιν και νυν ειρηκα υμιν
πριν γενεσθαι ινα οταν γενηται
πιστευσητε ουκ επι πολλα λαλησω
μεθ υμων ερχεται γαρ ο του κοσμου
αρχων και εν εμοι ουκ εχει ουδεν
αλλ ινα γνω ο κοσμος οτι αγαπω
τον παρ και καθ ως ενετειλατο μοι

Folio 300v [back to top](#)

ο παρ ουτως ποιω εγειρεσθε αγωμεν
εντευθεν : εγω ειμι η αμπελος η αλη
θινη και ο παρ μου ο γεωργος εστιν
παν κλημα εν εμοι μη φερων καρπον
αιρει αυτο και παν το καρπον φερων
καθαιρει αυτο ινα πλειονα καρπον
φερη ηδη υμεις καθαροι εστε δια
τον λογον ον λελαληκα υμιν
μεινατε εν εμοι καγω εν υμιν
καθ ως το κλημα ου δυναται καρ
πον φερειν αφ εαυτου εαν μη
μεινη εν τη αμπελω ουτως ουδε
υμεις εαν μη εν εμοι μεινητε
εγω ειμι η αμπελος υμεις τα κλη
ματα ο μενων εν εμοι καγω εν
αυτω ουτος φερει καρπον πολυν
οτι χωρις εμου ου δυνασθε ποιειν
ουδεν εαν μη τις μεινη εν εμοι
εβληθη εξω ως το κλημα και
εξηρανθη και συναγουσιν αυτα
και εις το πυρ βαλλουσι και καιετε
εαν μεινητε εν εμοι και τα ρηματα
μου εν υμιν μεινη ο εαν θελητε

Folio 301r [back to top](#)

αιτησεσθε και γενησεται υμιν
εν τουτω εδοξασθη ο παρ μου ινα
καρπον {σπολυν /πολυν } φερητε και γενη
σεσθε εμοι μαθηται
καθ ως ηγαπησεν με ο παρ καγω
ηγαπησα υμας μεινατε εν τη
αγαπη τη εμη εαν τας εντολας μου
τηρησητε μενειτε εν τη αγαπη μου
καθ ως εγω τας εντολας του παρ μου
τετηρηκα και μενω αυτου εν τη
αγαπη ταυτα λελαληκα υμιν
ινα η χαρα η εμη εν υμιν μεινη
και η χαρα υμων πληρωθη αυτη
εστιν η εντολη η εμη ινα αγαπατε
αλληλους καθ ως ηγαπησα υμας
μειζονα ταυτης αγαπην ουδεις εχει
ινα τις την ψυχην αυτου θη υπερ

των φίλων αυτου
υμεις φίλοι μου εστε εαν ποιητε
οσα εγω εντελλομαι υμιν ουκ ετι
υμας λεγω δουλους οτι ο δουλος
ουκ οιδεν τι ποιει αυτου ο κς υμας δε
ειρηκα φίλους οτι παντα α ηκουσα

Folio 301v [back to top](#)

παρα του πρς μου εγνωρισα υμιν
ουχ υμεις με εξελεξασθε αλλ εγω
εξελεξαμην υμας και εθηκα υμας
ινα υμεις υπαγητε και καρπον
φερητε και ο καρπος υμων μενη
ινα ο {[τι] /[deletion]} αν αιτησητε τον πρς εν τω
ονοματι μου δωη υμιν
ταυτα εντελλομαι υμιν ινα αγαπατε
αλληλους ει ο κοσμος υμας μισει
γινωσκετε οτι εμε πρωτον υμων
μεμισηκεν ει εκ του κοσμου ητε
ο κοσμος αν το ιδιον εφιλει οτι δε
εκ του κοσμου ουκ εστε αλλ εγω εξε
λεξαμην υμας εκ του κοσμου
δια τουτο μισει υμας ο κοσμος
μνημονευετε του λογου ου εγω ειπον
υμιν ουκ εστιν δουλος μειζων του
κυ αυτου
ει εμε εδιωξαν και υμας διωξουσιν
ει τον λογον μου ετηρησαν και τον
υμετερον τηρησουσιν
αλλα ταυτα παντα ποιησουσιν υμιν
δια το ονομα μου

Folio 302r [back to top](#)

οτι ουκ οιδασι τον πεμφαντα με
ει μη ηλθον και ελαλησα αυτοις
αμαρτιαν ουκ ειχον νυν δε προ
φασιν ουκ εχουσιν περι της αμαρ
τιας αυτων
ο εμε μισων και τον πρς μου μισει
ει τα εργα μη εποιησα εν αυτοις
α ουδεις αλλος πεποιηκεν
αμαρτιαν ουκ ειχον νυν δε και
εορακασι και μεμισηκασι και
εμε και τον πρς μου αλλ ινα πλη
ρωθη ο λογος ο γεγραμμενος εν τω
νομω αυτων οτι εμισεσαν με
δωρεαν
οταν δε ελθη ο παρακλητος ον εγω
πεμψω υμιν παρα του πρς το
πνα της αληθειας ο παρα του
πρς εκπορευεται εκεινος μαρτυ
ρησει περι εμου και υμεις δε μαρ

τυρειτε οτι απ αρχης μετ εμου εστε
: ταυτα λελαληκα υμιν ινα μη
σκανδαλισθητε αποσυναγωγους
ποιησουσιν υμας

Folio 302v [back to top](#)

αλλ ερχεται ωρα ινα πας ο αποκτει
νας υμας δοξη λατρειαν προσ
φερειν τω θω
και ταυτα ποιησουσιν οτι ουκ εγνω
σαν τον πρα ουδε εμε αλλα
ταυτα λελαληκα υμιν ινα οταν
ελθη η ωρα { μνημονευετε / μνημονευητε } αυτων
οτι εγω ειπον υμιν
ταυτα δε υμιν εξ αρχης ουκ ειπον
οτι μεθ υμων ημην νυν δε υ
παγω προς τον πεμψαντα με
και ουδεις εξ υμων ερωτα με
που υπαγεις αλλ οτι ταυτα λελα
ληκα υμιν η λυπη πεπληρωκεν
υμων την καρδιαν αλλ εγω
την αληθειαν λεγω υμιν συμφε
ρει υμιν ινα εγω απελθω εαν
γαρ εγω μη απελθω ο παρακλη
τος ουκ ελευσεται προς υμας
εαν δε πορευθω πεμψω αυτον
προς υμας και ελθων εκεινος
ελεγξει τον κοσμον περι αμαρτιας
και περι δικαιοσυνης και περι

Folio 303r [back to top](#)

κρισεως περι αμαρτιας μεν οτι
ου πιστευουσιν εις εμε περι δικαιο
συνης δε οτι προς τον πρα μου υπαγω
και ουκ ετι θεωρειτε με περι δε
κρισεως οτι ο αρχων του κοσμου
τουτου κεκριται ετι πολλα εχω λεγειν
υμιν αλλ ου δυνασθε βασταζειν αρτι
οταν δε ελθη εκεινος το πνα της
αληθειας οδηγησει υμας εις πασαν
την αληθειαν ου γαρ λαλησει
αφ εαυτου αλλ οσα αν ακουση λαλησει
και τα ερχομενα αναγγελει υμιν
εκεινος εμε δοξασει οτι εκ του εμου
ληψεται και αναγγελει υμιν
παντα οσα εχει ο πηρ εμα εστιν
δια τουτο ειπον οτι εκ του εμου λαμ
βανει και αναγγελει υμιν
μικρον και ου θεωρειτε με και παλιν
μικρον και οψεσθε με οτι εγω υπαγω
προς τον πρα ειπον ουν εκ των
μαθητων αυτου προς αλληλους

Folio 303v [back to top](#)

και οψεσθε με και οτι εγω υπαγω
προς τον προ ελεγον ουν τουτο
τι εστιν ο λεγει ημιν το μικρον ουκ
οιδαμεν τι λαλει
εγνω ουν ο ις οτι ηθελον αυτον ερω
ταν και ειπεν αυτοις περι τουτου
ζητειτε μετ αλληλων οτι ειπον
μικρον και ου θεωρειτε με και πα
λιν μικρον και οψεσθε με αμην
αμην λεγω υμιν οτι κλαυσετε
και θρηνησετε υμεις ο δε κοσμος
χαρησεται υμεις δε λυπηθεσεσθε
αλλα η λυπη υμων εις χαραν γενη
σεται η γυνη οταν τικτη λυπην ε
χει οτι ηλθεν η ωρα αυτης οταν
δε γεννηση το παιδιον ουκ ετι
μνημονευει της θλιψεως δια την
χαραν οτι εγεννηθη ανος εις τον
κοσμον και υμεις ουν λυπην μεν νυν
εχετε παλιν δε οψομαι υμας και
χαρησεται υμων η καρδια και
την χαραν υμων ουδεις αιρει α
φ υμων και εν εκεινη τη ημερα

Folio 304r [back to top](#)

εμε ουκ ερωτησετε ουδεν
αμην αμην λεγω υμιν οτι οσα αν
αιτησητε τον προ εν τω ονοματι μου
δωσει υμιν
εως αρτι ουκ ητησατε ουδεν εν τω
ονοματι μου αιτειτε και ληψεσθε
ινα η χαρα υμων η πεπληρωμενη
ταυτα εν παροιμαις λελαληκα υμιν
αλλ ερχεται ωρα οτε ουκ ετι εν πα
ροιμαις λαλησω υμιν αλλα
παρησια περι του προς αναγγελλω
υμιν εν εκεινη τη ημερα εν τω ο
νοματι μου αιτησεσθε και ου λεγω
υμιν οτι εγω ερωτησω τον προ
περι υμων αυτος γαρ ο πηρ φιλει
υμας οτι υμεις εμε πεφιληκατε
και πεπιστευκατε οτι εγω παρα
του θυ εξηλθον εξηλθον παρα του
προς και εληλυθα εις τον κοσμον
παλιν αφιημι τον κοσμον και πο
ρευομαι προς τον προ
λεγουσιν αυτω οι μαθηται αυτου ηδε
νυν παρησια λαλεις και παροιμιαν

ουδεμιαν λεγεις νυν οιδαμεν οτι
 οιδας παντα και ου χρειαν εχεις
 ινα τις σε ερωτα εν τουτω πι
 στευομεν οτι απο θυ εξηλθες
 { [απεκριθει](#) / [απεκριθη](#) } αυτοις ο ις αρτι πιστευ
 ετε ιδου ερχεται ωρα και νυν ελη
 λυθεν ινα σκορπισθητε εκαστος
 εις τα ιδια και εμε μονον αφητε
 και ουκ ειμι μονος οτι ο πηρ μετ ε
 μου εστιν ταυτα λελαληκα υμιν
 ινα εν εμοι ειρηνην εχητε
 εν τω κοσμω θλιψιν εχετε αλλα
 θαρσειτε εγω νενικηκα τον κοσμον
 : ταυτα ελαλησεν ο ις και επειρεν
 τους οφθαλμους αυτου εις τον ουνον
 και ειπεν περ εληλυθεν η ωρα
 δοξασον σου τον υν ινα και ο υς σου
 δοξαση σε καθ ως εδωκας αυτω
 εξουσιαν πασης σαρκος ινα παν
 ο εδωκας αυτω δωσει αυτοις ζωην
 αιωνιον αυτη δε εστιν η αιωνιος ζωη
 ινα γινωσκωσι σε τον μονον αληθι
 νον θν και ον απεστειλας ιν χν

εγω σε εδοξασα επι της γης το
 εργον ετελειωσα ο δεδωκας μοι
 ινα ποιησω και νυν δοξασον με
 συ περ παρα σεαυτω τη δοξη η
 { [ηχον](#) / [ειχον](#) } προ του τον κοσμον ειναι παρα σοι
 εφανερωσα σου το ονομα τοις ανοις
 ους δεδωκας μοι εκ του κοσμου
 σοι ησαν και εμοι αυτους δεδωκας
 και τον λογον σου τετηρηκασιν
 νυν εγνωκαν οτι παντα οσα δε
 δωκας μοι παρα σου εστιν οτι τα
 ρηματα α δεδωκας μοι δεδωκα
 αυτοις και αυτοι ελαβον και εγνωσαν
 αληθως οτι παρα σου { [εξηλθων](#) / [εξηλθον](#) }
 και επιστευσαν οτι συ με απεστειλας
 εγω περι αυτων ερωτω ου περι του
 κοσμου ερωτω αλλα περι ων
 δεδωκας μοι οτι σοι εισιν και τα
 εμα παντα σα εστιν και τα σα
 εμα και δεδοξασμαι εν αυτοις
 και ουκ ετι ειμι εν τω κοσμω και
 ουτοι εν τω κοσμω εισιν και εγω
 προς σε ερχομαι περ αγιε τηρησησον

αυτους εν τω ονοματι σου ους δε
δωκας μοι ινα ωσιν εν καθ ως
ημεις οτε ημην μετ αυτων εν τω
κοσμω εγω ετηρουν αυτους εν τω
ονοματι σου ους δεδωκας μοι εφυ
λαξα και ουδεις εξ αυτων απωλετο
ει μη ο υς της απολειας ινα η γραφη
πληρωθη νυν δε προς σε ερχομαι
και ταυτα λαλω εν τω κοσμω ινα
εχωσι την χαραν την εμην
πεπληρωμενην εν αυτοις
εγω δεδωκα αυτοις τον λογον σου
και ο κοσμος εμισεσεν αυτους οτι
ουκ εισιν εκ του κοσμου καθ ως εγω
ουκ ειμι εκ του κοσμου ουκ ερωτω
ινα αρης αυτους εκ του κοσμου αλ
λ ινα τηρησης αυτους εκ του πο
νηρου εκ του κοσμου ουκ εισιν κα
θ ως εγω εκ του κοσμου ουκ ειμι
αγιασον αυτους εν τη αληθεια σου
ο λογος ο σος αληθεια εστιν
κκαθ ως εμε απεστειλας εις τον κο
σμον καγω απεστειλα αυτους εις τον

Folio 306r [back to top](#)

κοσμον και υπερ αυτων εγω αγιαζω
εμαυτον ινα και αυτοι ωσιν ηγι
ασμενοι εν αληθεια
ου περι τουτων δε ερωτω μονον αλλα
και περι των πιστευσοντων δια του
λογου αυτων εις εμε ινα παντες
εν ωσιν καθ ως συ περ εν εμοι
καγω εν σοι ινα και αυτοι εν ημιν
εν ωσιν ινα και ο κοσμος πιστευση
οτι συ με απεστειλας και εγω την
δοξαν ην δεδωκας μοι δεδωκα
αυτοις ινα ωσιν εν καθ ως ημεις
εν εσμεν εγω εν αυτοις και συ εν
εμοι ινα ωσι τετελειωμενοι
εις εν και ινα γινωσκη ο κοσμος
οτι συ με απεστειλας και ηγα
πησας αυτους καθ ως εμε ηγα
πησας περ ους δεδωκας μοι
θελω ινα οπου ειμι εγω κακεινοι
ωσιν μετ εμου ινα θεωρωσι την
δοξαν την εμην ην εδωκας μοι
οτι ηγαπησας με προ καταβολης
κοσμου

Folio 306v [back to top](#)

περ δικαιο και ο κοσμος σε ουκ εγνω

εγω δε σε εγνων και ουτοι εγνωσαν οτι
συ με απεστειλας
και εγνωρισα αυτοις το ονομα σου και
γνωρισω ινα η αγαπη ην ηγαπη
σας με εν αυτοις η καγω εν αυτοις
: ταυτα ειπων ο ις εξηλθεν συν τοις
μαθηταις αυτου περαν του χειμαρρου
των κεδρων οπου ην κηπος
εις ον εισηλθεν αυτος και οι μαθη
ται αυτου
ηδη δε και ιουδας ο παραδιδους
αυτον τον τοπον οτι πολλακις
συνηχθη και ο ις εκει μετα των μα
θητων αυτου
ο ουν ιουδας λαβων την σπειραν
και εκ των αρχιερεων και φαρι
σαιων υπηρετας ερχεται εκει
μετα φανων και λαμπαδων και
οπλων
ις ουν ειδως παντα τα επερχο
μενα επ αυτον εξελθων ειπεν
αυτοις τινα ζητειτε απεκρι

Folio 307r [back to top](#)

θησαν αυτω ιν τον ναζωραιον
λεγει αυτοις ο ις εγω ειμι εισηκει δε
και ιουδας ο παραδιδους αυτον
μετ αυτων ως ουν ειπεν αυτοις
οτι εγω ειμι απηλθον εις τα οπισω
και επεσον χαμαι παλιν ουν
αυτους επηρωτησεν τινα ζητειτε
οι δε ειπον ιν τον ναζωραιον
απεκριθη ις ειπον υμιν οτι εγω ειμι
ει ουν εμε ζητειτε αφετε τουτους
υπαγειν ινα πληρωθη ο λογος
ον ειπεν οτι ους δεδωκας μοι ου
κ {απολεσα /απωλεσα} εξ αυτων ουδενα
σιμων ουν πετρος εχων μαχαιραν
ηλκυσεν αυτην και επαισεν τον
του αρχιερεως δουλον και απε
κοψεν αυτου το ωτιον το δεξιον
ην δε ονομα τω δουλω μαλχος
ειπεν ουν ο ις τω πετρω βαλε
την μαχαιραν εις την θηκην _____
το ποτηριον ο δεδωκε μοι ο πηρ
ου μη πω {αυτω /αυτο}
η ουν σπειρα και ο χιλιαρχος και οι

Folio 307v [back to top](#)

υπηρεται των ιουδαιων συνελαβον
τον ιν και εδησαν αυτον
και απηγαγον αυτον προς ανναν

πρωτον ην γαρ πενθερος του
καιαφα ος ην αρχιερευς του
ενιαυτου εκεινου ην δε καια
φας ο συμβουλευσας τοις ιουδαι
οις οτι συμφερει ενα ανον απο
λεσθαι υπερ του λαου
ηκολουθει δε τω ιωσιμων πετρος
και ο αλλος μαθητης
ο δε μαθητης εκεινος ην γνωστος
τω αρχιερει και συνεισηλθεν τω
ιω εις την αυλην του αρχιερεως
ο δε πετρος εισηκει προς τη {πυρα /θυρα } εξω
εξεληθεν ουν ο μαθητης ο αλλος
ος ην γνωστος τω αρχιερει και
ειπεν τη θυρωρω και εισηγαγεν
τον πετρον
λεγει ουν η παιδισκη η θυρωρος τω
πετρω μη και συ εκ των μαθητων
ει του ανου τουτου λεγει εκεινος
ουκ ειμι

Folio 308r [back to top](#)

ειστηκεισαν δε οι δουλοι και οι υπη
ρεται ανθρακιαν πεποιηκοτες
οτι ψυχος ην και εθερμαινοντο
ην δε μετ αυτων πετρος εστως
και θερμαινομενος
ο ουν αρχιερευς ηρωτησε τον ιω
περι των μαθητων αυτου και
περι της διδαχης αυτου
απεκριθη αυτω ο ις εγω παρρησια
ελαλησα τω κοσμω εγω παντοτε
εδιδαξα εν συναγωγη και εν τω
ιερω οπου παντοτε οι ιουδαιοι
συν εισερχ και εν κρυπτω ελα
λησα ουδεν
τι με επερωτας επερωτησον τους
ακηκοοτας τι ελαλησα αυτοις
ιδε ουτοι οιδασιν α ειπον εγω
ταυτα δε αυτου ειποντος εις των
υπηρετων παρεστηκως εδωκεν
ραπισμα τω ιω ειπων ουτως
αποκρινη τω αρχιερει
απεκριθη αυτω ο ις ει κακως ελα
λησα μαρτυρησον περι του κακου

Folio 308v [back to top](#)

ει δε καλως τι με δερεις
απεστειλεν αυτον ο αννας δεδεμενον
προς καιαφαν τον αρχιερεα
ην δε σιμων πετρος εστως και θερ
μενομενος ειπον ουν αυτω

μη και συ εκ των μαθητων αυτου
ει ηρνησατο ουν εκεινος και ειπεν
ουκ ειμι λεγει εις εκ των δουλων
του αρχιερεως συγγενης ων
ου απεκοψεν πετρος το ωτιον
ουκ εγω σε ιδον εν τω κηπω μετ αυτου
παλιν ουν ηρνησατο πετρος και ευ
θεως αλεκτωρ εφωνησεν
αγουσιν ουν τον ιν απο του καιαφα
εις το πραιτωριον ην δε πρωια
και αυτοι ουκ εισηλθον εις το πραιτω
ριον ινα μη μανθωσιν αλλ ινα
φαγωσιν το πασχα
εξηλθεν ουν ο πιλατος προς αυτους
και ειπεν τινα κατηγοριαν φε
ρετε κατα του ανου τουτου
πεκριθησαν και ειπον αυτω ει μη
ην ουτος κακοποιος ουκ αν σοι

Folio 309r [back to top](#)

παρεδωκαμεν αυτον ειπεν ουν
αυτοις ο πιλατος λαβετε αυτον
υμεις και κατα τον νομον υμων
κρινατε αυτον ειπον ουν αυτω οι
ιουδαιοι ημιν ουκ εξεστιν απο
κτειναι ουδενα ινα ο λογος του
ιν πληρωθη ον ειπεν σημαινων
ποιω θανατω εμελλεν αποθνησκειν
εισηλθεν ουν εις το πραιτωριον
παλιν ο πιλατος και εφωνησεν
τον ιν και ειπεν αυτω συ ει ο βασι
λευς των ιουδαιων
απεκριθη αυτω ο ις αφ εαυτου συ
τουτο λεγεις η αλλοι σοι ειπον περι
εμου απεκριθη ο πιλατος
μητι εγω ιουδαιος ειμι το εθνος
το σον και οι αρχιερεις παρε
δωκαν σε εμοι τι εποιησας
απεκριθη ις η βασιλεια η εμη
ουκ εστιν εκ του κοσμου τουτου ει
εκ του κοσμου τουτου ην η βασιλεια
η εμη οι { υπηρετε / υπηρεται } αν οι εμοι η
γωνιζοντο ινα μη παραδοθω

Folio 309v [back to top](#)

τοις ιουδαιοις νυν δε η βασιλεια
η εμη ουκ εστιν εντευθεν
ειπεν ουν αυτω ο πιλατος ουκουν
βασιλευς ει συ απεκριθη ο ις συ
λεγεις οτι βασιλευς ειμι εγω
εγω εις τουτο { γεγεννημαι / γεγεννημε } και εις τουτο
εληλυθα εις τον κοσμον ινα μαρτυ

ρησω τη αληθεια πας ο ων εκ της
αληθειας ακουει μου της φωνης
λεγει αυτω ο πιλατος τι εστιν αληθεια
και τουτο ειπων παλιν εξηλθε προς
τους ιουδαιους και λεγει αυτοις εγω
ουδεμιαν αιτιαν ευρισκω εν αυτω
εστιν δε συνηθεια υμιν ινα ενα υμιν
απολυσω εν τω πασχα βουλευσθε
ουν υμιν απολυσω τον βασιλεα των
ιουδαιων
εκραυγασαν ουν παλιν παντες λεγον
τες μη τουτον αλλα τον βαραββαν
ην δε ο βαραββας ληστης
: τοτε ουν ελαβεν ο πιλατος τον ιν
και εμαστιγωσεν και οι στρατιωται
πλεξαντες στεφανον εξ ακανθων

Folio 310r [back to top](#)

επεθηκαν αυτου τη κεφαλη και
ιματιον πορφυρουν περιεβαλον
αυτον και ελεγον χαιρε ο βασιλευς
των ιουδαιων και εδιδουν αυτω
ραπισματα
εξηλθεν ουν παλιν εξω ο πιλατος
και λεγει αυτοις ιδε αγω υμιν αυτον
εξω ινα γνωτε οτι εν αυτω ουδε
μιαν αιτιαν ευρισκω
εξηλθεν ουν ο ις εξω φορων τον α
κανθινον στεφανον και το πορ
φυρουν ιματιον και λεγει αυτοις
ιδε ο ανος
οτε ουν ιδον αυτον οι αρχιερεις και
οι υπηρεται εκραυγασαν λεγοντες
σταυρωσον σταυρωσον αυτον
λεγει αυτοις ο πιλατος λαβετε αυτον
υμεις και σταυρωσατε
εγω γαρ ουχ ευρισκω εν αυτω αιτιαν
απεκριθησαν αυτω οι ιουδαιοι ημεις
νομον εχομεν και κατα τον νομον
ημων οφειλει αποθανειν οτι
εαυτον θυ υν εποιησεν

Folio 310v [back to top](#)

οτε ουν ηκουσεν ο πιλατος τουτον τον
λογον μαλλον εφοβηθη και εισηλθεν
εις το πραιτωριον παλιν και λεγει
τω ιω ποθεν ει συ ο δε ις αποκρι
σιν ουκ εδωκεν αυτω
λεγει ουν αυτω ο πιλατος εμοι ου
λαλεις ουκ οιδας οτι εξουσιαν
εχω σταυρωσαι σε και εξουσιαν
εχω απολυσαι σε απεκριθη ις

ουκ ειχες εξουσιαν ουδεμιαν κατ εμου
ει μη ην σοι δεδομενον ανωθεν
δια τουτο ο παραδιδους με σοι μει
ζονα αμαρτιαν εχει εκ τουτου ε
ζητει ο πιλατος απολυσαι αυτον
οι δε ιουδαιοι εκραυγαζον λεγοντες
εαν τουτον απολυσης ουκ ει φιλος
του καισαρος πας ο βασιλεα
εαυτον ποιων αντιλεγει τω καισαρι
ο ουν πιλατος ακουσας τουτων
των λογων ηγαγεν εξω τον ιν
και εκαθισεν επι του βηματος
εις τοπον λεγομενον λιθοστρωτον
εβραιστι δε γαβαθθα ην δε

Folio 311r [back to top](#)

παρασκευη του πασχα ωρα δε ως
εκτη
και λεγει τοις ιουδαιοις ιδε ο βασιλευς
υμων οι δε εκραυγασαν αρον αρον
σταυρωσον αυτον
λεγει αυτοις ο πιλατος τον βασιλεα
υμων σταυρωσω απεκριθησαν
οι αρχιερεις ουκ εχομεν βασιλεα
ει μη καισαρα
τοτε ουν παρεδωκεν αυτον αυτοις
ινα σταυρωθη
παρελαβον δε τον ιν και ηγαγον εις το
πραιτωριον και βασταζων τον
σταυρον αυτου εξηλθεν εις τον λεγομενον
κρανιου τοπον ος λεγεται εβραιστι
γολγοθα οπου αυτον εσταυρωσαν
και μετ αυτου αλλους δυο εντευθεν
και εντευθεν μεσον δε τον ιν
εγραψεν δε και τιτλον ο πιλατος
και εθηκεν επι του σταυρου ην δε
γεγραμμενον ις ο ναζωραιος ο βα
σιλευς των ιουδαιων
τουτον ουν τον τιτλον πολλοι ανεγνωσαν

Folio 311v [back to top](#)

των ιουδαιων οτι εγγυς ην ο τοπος της
πολεως οπου εσταυρωθη ο ις και ην
γεγραμμενον εβραιστι ελληνιστι
ρωμαιστι ελεγον ουν τω πιλατω οι
αρχιερεις των ιουδαιων μη γραφε
ο βασιλευς των ιουδαιων αλλ οτι
εκεινος ειπεν βασιλευς ειμι των
ιουδαιων
απεκριθη ο πιλατος ο γεγραφα γεγραφα
οι ουν στρατιωται οτε εσταυρωσαν τον
ιν ελαβον τα ιματια αυτου και

εποιησαν τεσσαρα μερη εκαστω στρα-
τιωτη μερος και τον χιτωνα
ην δε ο χιτων αραφος εκ των ανωθεν
υφαντος δι ολου ειπον ουν προς
αλληλους μη σχισωμεν αυτον αλ-
λα λαχωμεν περι αυτου τινος
εσται ινα η γραφη πληρωθη η λεγουσα
διεμερισαντο τα ιματια μου εαυ-
τοις και επι τον ιματισμον μου ε-
βαλον κληρον οι μεν ουν στρατιω-
ται ταυτα εποιησαν
ειστηκεισαν δε παρα τω σταυρω του ιϋ

Folio 312r [back to top](#)

η μηρ αυτου και η αδελφη της μρς
αυτου μαρια η του κλωπα και
μαρια η μαγδαληνη ις ουν ιδων
την μρα και τον μαθητην πα-
ρεστωτα ον ηγαπα λεγει τη μρι αυτου
γυναι ιδε ο υς σου ειτα λεγει τω
μαθητη ιδου η μηρ σου και απ εκει
νης της {ημερας /~~[deletion]~~} ελαβεν {αυτ /ο μαθητης }
αυτην εις τα ιδια
μετα τουτο ιδων ο ις οτι παντα ηδη
τετελεσται ινα η γραφη τελειω-
θη λεγει διψω σκευος ουν εκειτο
οξους μεστον οι δε πλησαντες
σπογγον οξους και υσωπω περι-
θεντες προσηνεγκαν αυτου τω
στοματι οτε ουν ελαβεν το οξος
ο ις ειπεν τετελεσται
και κλινας την κεφαλην παρε-
δωκεν το πνα
οι ουν ιουδαιοι ινα μη μεινη επι του
σταυρου τα σωματα εν τω σαβ-
βατω επι παρασκευη ην ην
γαρ μεγαλη ημερα εκεινου του σαββατου

Folio 312v [back to top](#)

ηρωτησαν τον πιλατον ινα κατε-
αγωσιν αυτων τα σκελη και αρθωσιν
ηλθον ουν οι στρατιωται και του
μεν πρωτου κατεαξαν τα σκελη
και του αλλου του συσταυρωθεντος
αυτω επι δε τον ιν ελθοντες
ως ιδον αυτον ηδη τεθνηκοτα
ου κατεαξαν αυτου τα σκελη αλ-
λ εις των στρατιωτων λογχει αυτου
την πλευραν ενυξεν και ευθυς
εξηλθεν αιμα και υδωρ και ο
εορακως μεμαρτυρηκεν και αλη-
θινη εστιν αυτου η μαρτυρια

ακεινος οιδεν οτι αληθη λεγει ινα
υμεις πιστευσητε εγενετο γαρ
ταυτα ινα η γραφη πληρωθη
οσπουν ου συντριβησεται απ αυτου
και παλιν ετερα γραφη λεγει ο
ψονται εις ον εξεκεντησαν
μετα ταυτα ηρωτησεν τον πλατον
ο ιωσηφ ο απο αριμαθαιας ων
μαθητης του ιω κεκρυμμενος δε
δια τον φοβον των ιουδαιων

Folio 213r [back to top](#)

ινα αρη το σωμα του ιω και επετρεψεν
ο πλατος ηλθεν ουν και ηρεν το
σωμα του ιω
ηλθεν δε και νικοδημος ο ελθων προς
τον ιω νυκτος το πρωτον φερων
μιγμα σμυρνης και αλοης ως λιτρας
εκατον
ελαβον ουν το σωμα του ιω και εδησαν
αυτο εν οthoniois μετα των αρωματων
καθ ως εθος εστιν τοις ιουδαιοις
ενταφιαζειν ην δε εν τω τοπω
οπου εσταυρωθη κηπος και εν τω
κηπω μνημειον καινον εν ω ουδεπω
ουδεις ετεθη εκει ουν δια την παρα
σκευην των ιουδαιων οτι εγγυς ην
το μνημειον εθηκαν τον ιω
: τη δε μια των σαββατων μαρια η
μαγδαληνη ερχεται πρωι σκοτιας
ουσης εις το μνημειον και βλεπει τον
λιθον ηρμενον εκ του μνημειου
τρεχει ουν και ερχεται προς σιμωνα
πετρον και προς τον {αλων /αλλον} μαθητην
ον εφιλει ο ις και λεγει αυτοις

Folio 313v [back to top](#)

ηραν τον ιω εκ του μνημειου και ουκ
οιδαμεν που εθηκαν αυτον
εξηλθεν ουν ο πετρος και ο αλλος
μαθητης και ηρχοντο εις το
μνημειον ετρεχον δε οι δυο ομου
και ο αλλος μαθητης προεδραμεν
ταχιον του πετρου και ηλθεν
πρωτος εις το μνημειον και παρα
κυψας βλεπει κειμενα τα οthonια
ου μεντοι εισηλθεν ερχεται ουν
σιμων πετρος ακολουθων αυτω
και εισηλθεν εις το μνημειον και
θεωρει τα οthonια κειμενα και
το σουδαριον ο ην επι της κεφα
λης αυτου ου μετα των οthoniων

κειμενον αλλα χωρις εντετυ
λιγμενον εις ενα τοπον
τοτε ουν εισηλθεν και ο αλλος μα
θητης ο ελθων πρωτος εις το
μνημειον και ειδεν και επιστευσεν
ουδεπω γαρ ηδειςαν την γρα
φην οτι δει αυτον εκ νεκρων
αναστηναι απηλθον ουν παλιν

Folio 314r [back to top](#)

προς εαυτους οι μαθηται
μαρια δε ειστηκει προς τω μνημειον
κλαιουσα εξω ως ουν εκλαιεν
παρεκυψεν εις το μνημειον και
θεωρει δυο αγγελους εν λευκοις
καθεζομενους ενα προς τη κεφαλη
και ενα προς τοις ποσιν οπου
εκειτο το σωμα του ιυ
και λεγουσιν αυτη εκεινοι γυναι τι
κλαιεις λεγει αυτοις οτι ηραν τον
κν {μου και ουκ }/[deletion]} οιδα που εθηκαν αυτον
και ταυτα ειπουσα εστραφη εις τα οπισω
και θεωρει τον ιν εστωτα και ουκ ηδει
οτι ις εστιν λεγει αυτη ο ις γυναι
τι κλαιεις τινα ζητεις εκεινη
δοκουςα οτι ο κηπουρος εστιν λεγει
αυτω κυριε ει συ εβαστασας αυτον
ειπε μοι που αυτον εθηκας καγω αυτον
αρω λεγει αυτη ο ις μαρια στρα
φεισα εκεινη λεγει αυτω {εβραιστι }/[deletion]}
ραβουνι ο λεγεται διδασκαλε
λεγει αυτη ο ις μη μου απτου ουπω γαρ
αναβεβηκα προς τον προα μου

Folio 314v [back to top](#)

πορευου δε προς τους αδελφους μου
και ειπε αυτοις αναβαινω προς τον
προα μου και προα υμων και θν μου
και θν υμων ερχεται μαρια η
μαγδαληνη απαγγελλουσα τοις
μαθηταις οτι εορακεν τον κν
και ταυτα ειπεν αυτη
ουσης ουν οψιας τη ημερα εκεινη
τη μια των σαββατων και των
θυρων κεκλεισμενων οπου
ησαν οι μαθηται συνιγμενοι
δια των φοβων των ιουδαιων
ηλθεν ο ις και εστη εις το μεσον
και λεγει αυτοις ειρηνη υμιν
και τουτο ειπων εδειξεν αυτοις
τας χειρας και την πλευραν
αυτου

εχαρησαν ουν οι μαθηται ιδοντες
τον κν ειπεν ουν αυτοις ο ις παλιν
ειρηνη υμιν καθ ως απεσταλκε με
ο πηρ καγω πεμπω υμας
και τουτο ειπων ενεφυσησεν και
λεγει αυτοις λαβετε πνα αγιον

Folio 315r [back to top](#)

αν τινων αφητε τας αμαρτιας
αφιενται αυτοις αν τινων κρα
τητε καικρατηνται
θωμας δε εις εκ των δωδεκα
ο λεγομενος διδυμος ουκ ην
μετ αυτων οτε ηλθεν ο ις
ελεγον ουν αυτω οι αλλοι μαθηται
εορακαμεν τον κν ο δε ειπεν
αυτοις εαν μη ιδω εν ταις
χερσιν αυτου τον τυπον των ηλων
και βαλω τον δακτυλον μου εις τον
τυπον των ηλων και βαλω την
χειρα μου εις την πλευραν αυτου
ου μη πιστευσω
και μεθ ημερας οκτω παλιν
ησαν εσω οι μαθηται αυτου και
θωμας μετ αυτων ερχεται ο ις
των θυρων κεκλεισμενων και
εστη εις το μεσον και ειπεν ειρηνη
υμιν ειτα λεγει τω θωμα φερε
τον δακτυλον σου ωδε και ιδε
τας χειρας μου και φερε την
χειρα σου και βαλε εις την πλευραν μου

Folio 315v [back to top](#)

και μη γινου απιστος αλλα πιστος
και απεκριθη ο θωμας και ειπεν αυτω
ο κς μου και ο θς μου λεγει αυτω ο ις
οτι εορακας με θωμα πεπιστευκας
μακαριοι οι μη ιδοντες και πιστευ
σαντες πολλα μεν ουν και αλλα
σημεια εποιησεν ο ις ενωπιον των
μαθητων αυτου α ουκ εστι γεγραμμενα
εν τω βιβλιω τουτο ταυτα δε γε
γραπται ινα πιστευσητε οτι ις
εστιν ο χς ο υς του θυ και ινα πι
στευοντες ζωην εχητε εν τω ονο
ματι αυτου
: μετα ταυτα εφανερωσεν εαυτον παλιν
ο ις τοις μαθηταις επι της θαλασ
σης της τιβεριαδος εφανερωσεν
δε ουτως ησαν ομου σιμων πετρος
και θωμας ο λεγομενος διδυμος
και ναθαναηλ ο απο κανα της

γαλιλαιας και οι του {ζαιβαιδαιου /ζεβεδαιου }
και αλλοι εκ των μαθητων αυτου δυο
λεγει αυτοις σιμων πετρος υπαγω
αλιευειν λεγουσιν αυτω ερχο

Folio 316r [back to top](#)

μεθα και ημεις συν σοι εξηλθον
και {ανεβησαν /ενεβησαν } εις το πλοιον ευθυς
και εν εκεινη τη νυκτι επιασαν ουδεν
πρωιας δε ηδη γινομενης εστη ις
εις τον αιγιαλον ου μεντοι ηδειςαν
οι μαθηται οτι ις εστιν
λεγει ουν αυτοις ο ις παιδια μη τι
προσφαγιον εχεται απεκριθησαν
αυτω ου ο δε ειπεν αυτοις βαλετε
εις τα δεξια μερη του πλοιου το δι
κτυον και ευρησεται εβαλον ουν
και ουκ ετι αυτο ελκυσαι ισχυσαν
απο του πληθους των ιχθυων
λεγει ουν ο μαθητης εκεινος ον ηγαπα
ο ις τω πετρω ο κς εστιν σιμων
ουν πετρος ακουσας οτι ο κς εστιν
τον επενδυτην διεζωσατο ην
γαρ γυμνος και εβαλεν εαυτον
εις την θαλασσαν οι δε αλλοι μα
θηται τω πλοιαριω ηλθον
ου γαρ ησαν μακραν απο της γης
αλλ ως απο πηχων διακοσιων
συροντες το δικτυον των ιχθυων

Folio 316v [back to top](#)

ως ουν απεβησαν εις την γην βλε
πουσιν ανθρακιαν κειμενην
και οψαριον επικειμενον και αρτον
λεγει αυτοις ο ις ενεγκατε απο των
οψαριων ων επιασατε νυν
ανεβη σιμων πετρος και ειλκυσεν
το δικτυον επι της γης μεστον ι
χθυων μεγαλων εκατον πεντη
κοντα τριων και τοσουτων οντων
ουκ εσχισθη το δικτυον
λεγει αυτοις ο ις δευτε αριστησατε
ουδεις δε ετολμα των μαθητων
εξετασαι αυτον συ τις ει ειδοτες
οτι ο κς εστιν —
ερχεται ουν ο ις και λαμβανει τον αρτον
και διδωσιν αυτοις και το οψαριον
ομοιως τουτο ηδη τριτον εφανε
ρωθη ο ις τοις μαθηταις αυτου
εγερωθεις εκ νεκρων
οτε ουν ηριστησαν λεγει τω σιμωνι
πετρω ο ις σιμων ιωνα αγα

πας με πλειον τουτων λεγει αυτω
ναι κε συ οιδας οτι φιλω σε

Folio 317r [back to top](#)

λεγει αυτω βοσκε τα αρνια μου
λεγει αυτω παλιν δευτερον σιμων ιωνα
αγαπας με —
λεγει αυτω ναι κε συ οιδας οτι φιλω σε
λεγει αυτω ποιμαινε τα προβατα μου
λεγει αυτω το τριτον σιμων ιωνα
φιλεις με ελυπηθη ο πετρος οτι
ειπεν αυτω το τριτον φιλεις με
και ειπεν αυτω κε συ παντα οιδας
συ γινωσκεις οτι φιλω σε
λεγει αυτω ο ις βοσκε τα προβατα μου
αμην αμην λεγω σοι οτε ης νεωτερος
εζωννυες σε αυτον και περιεπατεις
οπου ηθελες οταν δε γηρασης
εκτενεις τας χειρας σου και αλλος
σε ζωσει και οισει οπου ου θελεις
τουτο δε ειπεν σημαινων ποιω θανατω
δοξασει τον θν
και τουτο ειπων λεγει αυτω ακολουθει μοι
επιστραφεις δ[ε] ο πετρος βλεπει τον
μαθητην ον ηγαπα ο ις ακολου
θουντα ος και ανεπεσεν εν τω δειπνω
επι το στήθος αυτου και ειπεν κε

Folio 317v [back to top](#)

τις εστιν ο παραδιδους σε τουτον
ιδων ο πετρος λεγει τω ιω κε ουτος
δε τι λεγει αυτω ο ις εαν αυτον
θελω μενειν εως ερχωμαι τι
προς σε συ ακολουθει μοι
εξηλθεν ουν ο λογος ουτος εις τους
αδελφους οτι ο μαθητης εκεινος
ουκ αποθνησκει και ουκ ειπεν αυτω
ο ις οτι ουκ αποθνησκει αλλ εαν
αυτον θελω μενειν εως ερχωμαι
τι προς σε
ουτος εστιν ο μαθητης ο μαρτυρων
περι τουτων και γραψας ταυτα
και οιδαμεν οτι αληθης εστιν η
μαρτυρια αυτου εστι δε και αλλα
πολλα οσα εποιησεν ο ις ατινα
εαν γραφηται καθ εν ουδε αυτον
οιμαι τον κοσμον χωρησαι τα γρα
φομενα βιβλια αμην
